

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2012. február

Adventszemle

A REMÉNYSÉG, A MI KÜLDETÉSÜNK

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

8

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

A fény iránya

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- 2012 március, eseménynaptár
- Hirdetések

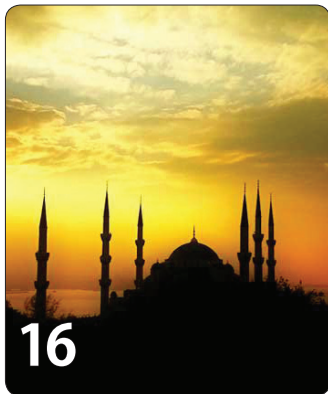
8 Alapcikk

Iosif Diaconu

A reménység a mi küldetésünk

11 Ismerjük meg adventista családunkat

- Slatinai gyülekezet
- Írország

16

12 Lelki élet

Liviu Dumitrașcu

Az örökség

14 Teológia

Adrian Bocăneanu

Az audiovizuális evangélium

16 Misszió

Gheorghe Ștefan

Reménység Ismáel számára (II)

18 Bibliai történelem

Traian Aldea

Cézára – Palesztina tengeri útja

20

20 Bibliai dosszié

Florin Lăiu

A házasság és a cölibátus ajándéka (III)

22 Gyakorlati kereszténység

Teofil Petre

A presbiter – Isten embere (IV)

23 Tudomány és vallás

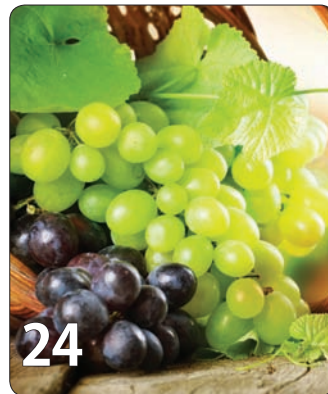
Mugurel Asaftei

Az isteni részecske

24 Adventist World

Peter N. Landless

Változtatnunk kell az alkoholfogyasztással kapcsolatos álláspontunkon?

24

27 Adventist World

Dick Duerksen

Az egynapos gyülekezet

28 Adventist World

Angel Manuel Rodríguez

Kígyókról és szeráfokról

29 Advent történelem

Adrian Neagu

John F. Huenergardt – Isten szolgálatában

30 Gyermekoldal

Corina Sisu

Merj különbözni!

31 Szívtől szívnek

Emilian Niculescu

Kiáltás az éjszakában

2012. február. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Cămpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Ósz Ágota, Szerkesztő Mezei Áron, Tördelés Szöcs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Fast Print Nyomda, str. Țepeș Vodă, nr. 111, sect. 2, București, Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

A fény iránya

A 2011-es év végén sokféle kulturális találkozó volt, koncertek, könyvvásár és népszerű témákat feldolgozó kongresszusok. Ott, ahol én is részt vettem, sok magasan képzett, rendkívül intelligens, tudományos és filozófiai szempontból meglehetősen felvilágosult személlyel találkoztam. Minden szép és jó volt, míg a beszélgetés arra terelődött, hogy minden nagyszerű és igaz dolog forrása Isten. Akkor ezen nemes szellemek fénye másfelé irányult és kezdett beszennyeződni. Ez elszomorított és eszembe juttatott egy bibliai részt – 4Móz 8:1-4 verseit – melyet sokáig nem értettem: „És szóla az Úr Mózesnek, mondván: Szólj Áronnak és mondd meg neki: mikor felrakod a mécseket, a gyertyatartó elé, világítson a hét mécs”.

Mit jelent ez? A Biblia előírásai szerint a hat mécses fénye középre irányult. A zsidó gondolkodás szerint a központi mécses Istent jelképezte, aki felé kellett irányulnia a hat mécses fénynek. A gyertyatartó volt az egyedüli fényforrás a szent helyen.

A kutatók összetett szimbólumként értelmezik. Elsősorban Istent szimbolizálja, aki a fény forrása. Másodsorban Jézus szimbóluma (Jn 1:4-9, Jn 8:12). Harmadsorban, a gyertyatartó Isten Lelkének a jelképe.

A hétágú gyertyatartó Ésaías szavaira emlékeztet (Ésa 11:2): „Akin az Úrnak Lelke megnyugoszik, bölcsességnek és értelemnek lelke, tanácsnak és hatalomnak lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke”.

Egyes magyarázók szerint a gyertyatartó hat oldalsó ága többek között a megismerés hat alapvető területét jelenti – orvostudomány, fizika, matematika, művészet, filozófia és pszichológia –, a központi törzs pedig fényével Istent jelképezi. Isten univerzuma ismeretének a fényében rendelkezünk ma lézerrel, repülővel, televízióval, internettel, gyors kommunikációval stb. Ezek lenyugvó történelmünk ismeret-robbanásának „modern” csodái. A televízió, a rádió és az

internet csodálatosak, az emberek felvilágosítására szolgálnak, azonban ha szolgálatuk közben nem mutatnak Isten felé, akkor beszennyezik a fényt, és torz lelkeket hoznak létre.

A kommunizmus évei megmutatták, hogy a társadalom nem működhet csupán ismeretek alapján. Szükségünk van Istenre. A kereszténység története rávilágít, hogy egy egyház nem maradhat élő csupán tantételei és teológiája által. Szükségünk van Jézus előtt állni, aki a Világ Világossága, és szükséges, hogy Hozzá kapcsolódjunk, akár csak a szőlővessző a szőlőtőkéhez. Szükségünk van lelkiségre, hogy hasznosan alkalmazzuk az információt. Csak így találjuk meg a visszautat Istenhez. A történelem bebizonyította, hogy a legnagyobb tudományos vívmányokkal büszkélkedő civilizációk csak azért tűntek le, mert nem fordultak forrásuk, vagyis Isten felé. Az ismeret terjesztésének modern és értékes eszközei fényleni fognak, ha Isten felé irányulnak és beleilleszkednek a lelkiségbe, más különben a fény sötétséggé válik, halált és miszticizmust hozva maga után.

1942. január 20-án tizenhárom férfi egy asztal körül iszogatva, hidegvérrel döntött tizenegy millió ember haláláról. Ők dolgozták ki a „végső megoldás” tervét, amely a *Holocaust* néven vált ismertté a történelemben. Hogyan történhetett meg ez, amikor a tizenháromból kilencen „tudományos doktori” címmel rendelkeztek? Abban az időben a civilizált világ felvilágosult elméi voltak. Az ő fényük, amely egy másik irányba sugárzott, és nem Jézus arca felé, halállá vált több mint egy millió gyermek és felnőtt millió számára. Ha a rendelkezésedre bocsátott fényt nem Isten felé fordítod, hanem más irányba, akkor a ráció álmába süllyedsz, amely szörnyeket szül, ahogyan Francesco Goya festőművész megfogalmazta.

„Ismét szóla hozzájuk Jézus mondván: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága” (Jn 8:12). ■

Virgiliu Peicu a CURIERUL ADVENTIST főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Adventszemle – januártól megújult formában

A Hetednap Adventista Egyház hivatalos folyóirata, az *Adventszemle*, januártól megújult és lendületesebb formában jelenik meg. Az újdonság a grafikai kivitelezésben és a tartalom-ban egyaránt megmutatkozik. Olvasóink az alábbi jelentősebb változásokat tapasztalhatják:

1. **Forma és grafika:** új, vonzóbb kivitel, egyszerű és elegáns grafika.

2. **Új rovatok:** A már eddig is ismert rovatok mellett – lelkiség, teológia, misszió, gyakorlati hit – olvasóink ezután többet is megtudhatnak az advent történelemről, valamint a tudomány és vallás kapcsolatáról.

3. **Cikkek az *Adventist World* folyóiratból.** Az *Adventszemle* olvasói megismerkedhetnek más, nemzetközi folyóiratokban (mint az *Adventist World*) megjelenő írásokkal.

4. **Hírvonatunk** több oldalon bővebb tájékoztatást nyújt az egyház bel- és külföldi eseményeiről. Szeretnénk, ha minél több magyar vonatkozású hírt, összefoglalót közölhetnénk. Várjuk és szívesen közzétesszük lelkészeink, testvéreink beszámolóit gyülekezeti programokról (keresztség, ünnepély, évforduló stb.), missziós tevékenységekről. Úgy gondoljuk, hogy ezzel általános igénynek tennék eleget, ugyanakkor

szeretnénk, ha az *Adventszemle* minél inkább a magyar testvéri közösség lapjává is válna. Beszámolóikat (amennyiben lehetséges, fotóval) küldjék a mezeiaron@yahoo.com szerkesztőségi címre. Köszönjük!

Az *Adventszemle* megrendelhető a 021.326.17.50-as telefonszámon, illetve a www.viatasisanatate.ro honlapon.

Mezei Áron, szerkesztő

A nagy küzdelem – az év könyve 2012–2013-ban

Ellen White *A nagy küzdelem* című könyvét jelölték ki az év könyvének a 2012-es és 2013-as évekre. Így, a következő két évben a könyv terjesztésére speciális projektek és tevékenységek lesznek.

Szombaton, január 21-én, kezdődött el hivatalosan „A nagy küzdelem – az év könyve” című projekt Romániában. A gyülekezetekben ima és oda-szentelődés által tették különlegessé ezt az eseményt.

Ugyanaznap, az Adventista Teológiai Intézet imatermében egy különleges esemény zajlott ennek a projektnek a kapcsán. Ebből az alkalomból a felszólalók között voltak az Unió osztályainak és a „Viață și Sănătate” kiadó felelősei. Az elhangzott beszédek *A nagy küzdelem* című könyv létrejöttéről szóltak és hangsúlyozták ennek a könyvnek a lelki fontosságát.

Ugyanakkor olyan személyek is megszólaltak, akik életét sorsdöntően meghatározta *A nagy küzdelem* című könyv. Bizonyágtévesük által kifejezésre jutatták, hogy ez a könyv a Szentlélek hatékony eszköze, amely által Isten embereket vezet a mennyország felé.

A „Viață și Sănătate” Kiadó *A nagy küzdelem* című könyv négy nyomtatott változatát és négy digitális változatát készítette el, román és magyar nyelven. Nyomtatott formátumban *A nagy küzdelem* című könyv klasszikus változata 5 lej, a rövidített változat 1,5 lej, a gyerekek részére készült kiadás 13 lej, a díszkiadás pedig 25 lej. Digitális formátumban a könyv rendelkezésre áll az iPhone / iPad alkalmazások és az And-

roid és Kindle platformok számára és megtalálható a www.cartaanului.ro honlapon.

Ennek a projektnek a célja, hogy minden egyes adventista hívő elsajátítsa a könyv lelki üzenetét és továbbadja minden érdeklődőnek.

A nagy küzdelem című könyv Isten nézőpontjából vázolja fel a történelmet az olvasó előtt, megnyitva számára a jövőt és felkészítve őt annak fogadására.

Romániai evangélista Kárpátalján

Kovács Árpád lelkész és családja 2012. január 7–14 között bibliai előadás-sorozatot tartott Beregszászon (Kárpát-alja, Ukrajna). A város 25.000 lakosa többségében magyar, azonban a több mint 100 tagú helyi gyülekezet többségében ukrán. Egy magyar evangélista jelenlétével főleg a város magyar lakosságát szerettük volna elérni, azonban a vendégek között ukránok is voltak, mivel az előadásokat fordították.

Az esemény a beregszászi művelődési házban zajlott, ami régen zsinagóga volt. Minden este a bibliai előadás mellett romániai zenészek és énekesek, valamint helyi szólisták biztosították a zenét. Ugyanakkor könyveket, folyóiratokat és naptárokat ajánltak fel a közösség számára.

A missziós projektet a romániai származású helyi lelkész, Farkas Győző irányította, a beregszászi gyülekezet

volt lelkészével, Horváth Pállal együtt. Az esemény költségeinek nagy részét az apanagyfalusi körzet (Beszterce-Naszód) és az Észak-Erdélyi Egyházterület biztosította. A Nyugat-Ukrajnai Egyházterület vezetősége értékelte az előadások minőségét, a meghozott aldozatot és megköszönte az Isten munkájában nyújtott segítséget.

Forrás: *Adventista Info*
569. sz. / 2012. január 20.

50 éves a *Redutabilii* férfikórus.....

1961. szeptemberében létrejött Bukarestben a *Redutabilii* férfikórus. Nyolc fiatal énekelni vágyó férfi kifejezte óhaját, hogy az advent üzenetét éneklés által hirdesse és összegyűlteknek, Costel Tolici testvér irányítása alatt. A felvállalt küldetés és a hirdetett üzenet arra készítette őket, hogy olyan nevet válasszanak maguknak, amely hitet, kitartást és bátorságot fejez ki. A *Redutabilii* elnevezést a francia *Le Redutable* nukleáris tengeralattjáró ihlette, amit a kórus megalakulásának évében hoztak működésbe.

Az idők során, a *Redutabilii* kórus Románia egész területén, Németországban és az Amerikai Egyesült Államokban dicsőítette Istent.

Bár tevékenységük időnként megszakadt, a *Redutabilii* kórus nemrég

az 50 éves évfordulóját ünnepelte. A programot az Új Grant, Mogosoia és Popa Tatu gyülekezetekben tartották. A közvetített üzenet és az énekek az egykori gyülekezet hangulatát árasztották, amely hitt, imádkozott és forróbban várta az Úr visszajövetelét.

A *Redutabilii* kórus példaértékű a mostani adventista kórusok számára. Az előadott program által bemutatották, hogy egy ilyen kórus létezésének a valódi célja felhívni a figyelmet arra, akinek énekelünk, és nem arra, aki énekel.

A kezdeti létszámhoz társultak még fiatalok is, és ma ez a csoport 12 tagú. Így a csoport nemcsak múlttal rendelkezik, hanem jövővel is, amikor majd közvetlenül az Úrnak énekelnek, akit énekeiken keresztül dicsőítenek.

■ VILÁGEGYHÁZ

Egyházi zene az operaház egyik termében

Albániában az újévi koncert a legfontosabb zenei és művészeti esemény. A tévé- és rádióadók az egész országban közvetítik ezt a rendezvényt. Nagykövek, politikusok, művészek és a közélet fontos személyiségei mindig részt vesznek ezen az eseményen.

Ebben az évben Irida Dragoti-Maza szopránénekesnőt hívták meg, hogy énekeljen ezen az eseményen. Ő a *Mi Atyánk* éneket énekelte el, a tiranai ope-

ra zenekarával. Az egyházi zene nem megszokott a koncerttermekben, főleg a kommunista múlttal rendelkező országokban, mint Albánia. Azonban Irida előadását minden résztvevő értékelte, köztük több külföldi nagykövet is. Az opera igazgatója azt mondta az esemény után, hogy „Irida csodálatosan imádkozott az egész országért”.

Irida Dragoti-Maza hivatásos énekesnő. Albániában és Olaszországban

tanult zenét, és olyan híres művészekkel énekelt együtt az idők során, mint Renata Scottó, Daniela Dessi, Zubin Mehta és Andrea Bocelli.

„Köszönetet mondok Istennek ezért az alkalomért, amikor dicsőíthettük Őt. Szeretem az Urat és örülök, hogy Neki énekelhettem. Büszke vagyok, hogy a Hetednapos Adventista Egyház tagja lehetek”.

CD-EUD News

Bruno Vertailler lelkész, az Euro-Afrikai Divízió elnökének üzenete

Kedves testvérek és testvérnők az Euro-Afrikai Divízióból,

A 2011-es év nehéz év volt, több okból is: szociális megmozdulások, konfliktusok, gazdasági és pénzügyi válság, természeti katasztrófák stb. Szívünket mély, az életről, családról, jövőnkéről szóló gondolatok foglalkoztatják. Megtapasztaljuk a Jézus által megjövendölt idők jeleit. Majdnem minden egyes családot érintett a bizonytalanság, gazdasági problémák vagy betegség. Európa nagyméretű politikai és gazdasági instabilitással küzd. A föld egyik leggazdagabb kontinense osztozik bolygónk közös problémáiban.

Jézus jön! Nehézségeink véget érnek, és szomorúságunk is. Miközben a 2011-es évben a „globális esőért” imádkoztunk a Generál Konferencia felhívása szerint, az egyház nagyfokú ébredést tapasztal az egész világon. A Hetednap Adventista Egyház tagjai a Szentlélektől felrázva felébrednek. Az adventisták egyre inkább bekapcsolódnak az *Ébredés és reform* világszintű

projektbe. Mind jobban és jobban tudatában vagyunk annak, hogy fel kell ébresztenünk a Sátán hamis stratégiájától elámitott világot. Egyesülnünk kell azért, hogy hirdessük Isten kegyelmét és megváltó szeretetét.

Itt az ideje, hogy egyesüljünk és kövessük vezetőnket, a Szentlelket. Meg kell osztanunk Jézust barátainkkal, a világgal. Jézus az egész emberiségért meghalt, és Ő szereti fiait és lányait.

Régióinkban a Hetednap Adventista Egyház tagjai nagy lelkesedésről, hűségről, szeretetről és odaszentalódásról tettek bizonyosságot, gyakorlatba ültetve csodálatos kezdeményezéseket és projekteket. Büszke vagyok a föld ezen területéért.

Engedjétek meg, hogy az Euro-Afrikai régió adminisztrációjában részt vevő kollegáimmal együtt megköszönjem odaszentalódásaitokat és támogatásotokat. A globális eső elkezdődik és Jézus visszatér. Isten áldja meg világegyházunkat és az európai régiót.

Krisztusban a tiétek,

Bruno Vertailler, az Euro-Afrikai Divízió elnöke

Forrás: *Adventista Info*
568. szám / 2012. január 13.

A magyarországi egyháztörvény újbóli bevezetése veszélyezteti egyes egyházak státusát

Magyarországon folytatódnak a hivatalos egyházi státus biztosításával járó nehézségek, annak ellenére, amit a vallásszabadság támogatói bátorító híreknek véltek a tavalyi év végén, amikor az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek nyilvánította a vitatott egyházi törvényt.

Ennek a döntésnek a meghozatala előtt több mint 300 kisebbségi felekezet – köztük a Hetednap Adventista Egyház is – január 1-jétől elveszítették volna legális státusukat Magyarországon. Ez után újból kérelmezni kellett volna a felekezet hivatalos elismerését.

Az új évben ezek a felekezetek hasonló helyzettel küszködnek.

Az ország Alkotmánybírósága pusztán technikai okokból utasította el az

egyházi törvényt, és december 30-án, a Magyarországon többségben levő konzervatív párt ugyanazt a törvényt, „könnyedén” újra bevezette és alkalmazta, ami január 1-jétől életbe is lépett, mondta Dwayne Leslie, az Adventista Egyház washingtoni képviselője.

Jelenleg 82 kisebbségi vallás a 300-ból, amelyeknek hivatalos elismerése érvényét veszítette, adta le az iratokat a hivatalosan elismert vallási státus elnyerése végett, köztük a Hetednap Adventista Egyház is.

Úgy tűnik, hogy február végéig döntés születik ebben a kérdésben.

A magyarországi egyház vezetői azt mondták, hogy „a kormány intézményeivel való eddigi kommunikáció” azt sejteti, hogy a Hetednap Adventista

Egyház visszakapja a hivatalosan elismert egyházi státusát.

„Reméljük, hogy egyes magyarországi egyházak – beleértve a Hetednap Adventista Egyházat is, amely több mint egy évszázada létezik az országban – pozitív választ kapnak”, mondta John Graz, az Adventista Egyház Hivatalos Kapcsolatok és Vallásszabadsági Osztályának világszintű igazgatója.

„Minden egyes hívőt arra bátorítunk, hogy imádkozzon a magyarországi vallásszabadságért, hogy egyházunk és más egyházak, akárcsak eddig, továbbra is működhessenek a nemzet javára”, mondta John Graz.

Forrás: *Adventista Info*
568. szám / 2012. január 13.

■ 2012 MÁRCIUS, ESEMÉNYNAPTÁR*

Dátum	Esemény	Helyszín	Felelős/meghívott
március 4.	Alkotói és értelmező műhely	Peretu II, Teleorman	Az Olténiai Egyházterület Ifjúsági Osztálya
március 3–10.	Ifjúsági evangelizáció	Arad II "Micălaca"	Narcis Ardelean, Bánáti Egyházterület, Ifjúsági Osztály, igazgató
március 10.	Alkotói fesztivál	Régen, „Speranța” gyülekezet	Dél-Erdélyi Egyházterület, Ifjúsági Osztály
március 16–18.	Nehémiás Ifjúsági Fesztivál	Râmnicu Vâlcea	Olténiai Egyházterület, Ifjúsági Osztály
március 17.	Kórházi dolgozók találkozója	Soborsin, Arad megye	Bánáti Egyházterület, Személyes Szolgálatok Osztálya
március 16–17.	Látogatás	Moldvai Egyházterület	Robert Lemon – Generál Konferencia, pénztáros; Zens Norbert – Euro-Afrikai Divízió, pénztáros
március 24.	Látogatás	Craiova	Jan Paulsen, a Hetednapos Adventista Egyház volt elnöke
március 31.	A Bánáti Egyházterületen élő ukránok találkozója	Pogănești, Temes megye	Etnikai Csoportok Osztálya, Bánáti Egyházterület
március 30 – április 1.	A Dél-Erdélyi Egyházterület bizottságának munkalátogatása	Budapest	A Dunamelléki Egyházterület által szervezett esemény

*Az itt közölt információk időközben változhatnak.

■ KÖZLEMÉNY

Ettől a hónaptól várjuk a bejelentkezéseket a Hetednapos Adventista Egyház Uniója Nyugdíjosztályához tartozó üdülőközpontokba. Az érdeklődők számára közöljük az alábbiakat:

SZOVÁTAI Üdülőközpont 2012-ES TURNUSOK

- I. turnus: június 18 – június 28.
- II. turnus: július 2 – július 12.
- III. turnus: július 16 – július 26.
- IV. turnus: július 30 – augusztus 9.
- V. turnus: augusztus 13 – augusztus 23.
- VI. turnus: augusztus 27 – szeptember 6.
- VII. turnus: szeptember 10 – szeptember 20.

DÉL-EFORIE Üdülőközpont 2012-ES TURNUSOK

- I. turnus: június 17 – június 22.
- II. turnus: június 24 – június 29.
- III. turnus: július 1 – július 6.
- IV. turnus: július 8 – július 13.
- V. turnus: július 15 – július 20.
- VI. turnus: július 22 – július 27.
- VII. turnus: július 29 – augusztus 3.
- VIII. turnus: augusztus 5 – augusztus 10.
- IX. turnus: augusztus 12 – augusztus 17.
- X. turnus: augusztus 19 – augusztus 24.
- XI. turnus: augusztus 26 – augusztus 31.
- XII. turnus: szeptember 2 – szeptember 7.
- XIII. turnus: szeptember 9 – szeptember 14.

TÁJÉKOZTATÁSÉRT ÉS HELYFOGLALÁSÉRT forduljon a Hetednapos Adventista Egyház Nyugdíjosztályához, **hétfőtől péntekig, 9 és 15 óra között**; telefon: 021/269 03 38, mobil: 0744 388 030, 0740 104 001; e-mail: casapensii@adventist.ro.

AZ ÜDÜLÉS ELLENÉRTÉKÉRT az Unió Nyugdíjosztályán lehet befizetni, illetve közvetlen átutalással, a következő bankszámlaszámra: RO70BRDE445SV23727864450 – BRD, Jolie Ville Kirendeltség

A reménység a mi küldetésünk

Távol Istentől, egy iránytű nélküli, elidegenedett, elhagyatott világban élünk. A bűn évezredek óta tombol, és hatása mind jobban és jobban látszik. Mind nagyobb és nagyobb a hitetlenség és a bizonytalanság. A Megváltó szavai teljesedni látszanak: „Mikor az emberek elhálnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerekességére következnek, mert az egek erősségei megrendülnek” (Lk 21:26).

A mostani elidegenedés és túlzott bizonytalanság idejére Isten különleges módszereket készített azért, hogy az emberek újra megtalálják a reménységet és visszanyerjék Beléje vetett bizalmukat. A rádiót és a televíziót Isten időben elkészítette, így az evangélium zavartalanul eljuthat a legnehezebben kezelhető emberekig. Az otthon egyedülletében, ahol senki sem lát és hall minket, az embereknek alkalmuk van meghallani Isten szavát. Sokan megtapasztalják ezt, és örömmel vallják, hogy ha nem lett volna a Reménység TV vagy a Reménység Hangja Rádió, elvesztek volna.

A mi küldetésünk, akik az Adventista Médiaközpontban dolgozunk, az, hogy az elidegenedetteknek és betegeknek, akik nem tudnak elmenni az imaházba, a bizonytalanok, haragosak számára eljuttassuk az evangélium üzenetét. E folyóirat pár lapján megpróbálunk megmutatni valamit abból, amit teszünk, és azt, ahogyan dolgozik a Szentlélek ezen módszerek által. ■

Valeriu Petrescu,

ügyvezető igazgató, Adventista Médiaközpont

Az Adventista Médiaközpont történetéből

A Reménység Hangja Rádió az 1971-ben létrehozott Adventist World Radio hálózat fiókrádiója, amely majdnem 80 nyelven programokat közöl az egész világon, eljutva a lakosság több mint kétharmadához. Ma, 18 év után a Reménység Hangja Rádió programjait 54 helyi adótól sugározzák. Ezek közül 45 saját adó, 9 helységben pedig béreltik az adásidőt. A 45 saját adóból, 40 a nap 24 órájában sugároz, 5 pedig naponta 2-8 órát.

A Reménység TV a Hope Channel televíziós hálózathoz társult, amit hivatalosan 2003-ban indítottak el, és 13 csatornája van világszerte. Romániában a Reménység TV-nek aránylag rövid történelme van. Az évtized elején a Hope Media gyártásstúdióban dokumentumfilmeket és műsorokat készítettek, amelyeket más TV csatornákon sugároztak. 2002. szeptember 2-án elkezdtük „A figyelem középpontjában” című műsort a Realitatea TV-n. 2004 és 2005 között felépült egy gyártásközpont és elkezdődött annak felszerelése. Megfogalmazódott a saját televíziós csatorna létesítésének gondolata. Az új adó – a Reménység TV – 2007. április 30-án, 18.00 órakor kezdte el adásközvetítését. Az értékek, amelyeket támogatunk, a remény és bizalom annak a hitnek az erejében, hogy jobbá tehetjük az emberi létet.

Műsorok, amelyek megváltoztathatják a világot

A Reménység TV és a Reménység Hangja Rádió emberekhez szóló üzenet, egy reményteljes üzenet, amelyet csak Isten szava adhat személyes és válságoktól zaklatott világunknak. Ezért programjaink és műsoraink azt a célt szolgálják, hogy segítsék az embereket az evangélium által ígért életforráshoz közeledni.

A Reménység TV-nek körülbelül 45 műsora van, ez a szám kis mértékben változhat egyik évnegyedtől a másikig. Hetente, a Reménység TV-nek 23 és félórányi egyenes adása van. Ez azt jelenti, hogy a heti adásból az egyenes adás ideje majdnem egy napot tesz ki. Az élőadásban közvetített műsorok a következők: „Perspektívák”, „Magas fokon élni”, „A sorok közt olvasva”, „A jólét”, „Jó, ha tudod”, „A kérdések ideje”, „Éjszakai hívás”. A Reménység TV műsorai nagyon széles, majdnem teljes témakör skálát fednek le. Gyerekműsorok („Explo”, „Énekelni akarok”, „A kis ládikó meséje”, „Parker puzzle -je”), fiataloknak szánt műsorok („Vallásóra”, „Academica”, „Labirintus”, „Blitz”), családoknak szánt műsorok („Egymásért”, „Családi album”), egészségügyi műsorok („A jólét”, „Az egészség

ABC-je”, „Mentsd meg az életét”, „Jó étvágyat”), tanácsadási műsorok („Jó, ha tudod”, „Éjszakai hívás”), keresztény aktualitási műsorok („A mai vallásos világ”, „Párbeszéd a Richter-skálán”), kulturális műsorok („A reménység költészete”, „A szavakon túl”, „Amadeus”), kisebbségi műsorok („Párbeszéd”), keresztény tapasztalati műsorok („Hitnapló”), szociális műsorok („Teljes szívből”), műsorok az egyház életéből („Az aktív egyház”). Minden évben körülbelül 20 zenei eseményt filmeznek le és sugároznak, több mint 200 új zenedarab adódik hozzá a Reménység TV és a Reménység Hangja Rádió archívumához. A Reménység TV által sugárzott zenét a Reménység Hangja Rádió stúdiójában veszik fel és a rádióban is hallható.

A Reménység Hangja Rádió, több mint 18 éves tapasztalattal, olyan műsorokkal rendelkezik, amelyekkel az idők során nagyszámú hallgatót vont maga köré. A Reménység TV létrejöttével néhány rádiós műsort átvettek és adaptáltak a Reménység TV számára is. A műsorok a bukaresti stúdiókban készülnek, majd ezeket újrásugározzák a helyi adók. Vannak helyi stúdiókban készített műsorok is: Kolozsvár, Konstanca, Brassó és Temesvár. A kolozsvári és a brassói adók magyar nyelvű műsorokat is készítenek, amelyeket helyileg sugároznak. A helyi adók tudósítókkal rendelkeznek, amelyek hetente küldenek információkat a régióból.

Bukarestben heti 60 különböző műsört készítenek, amelyek a témakörök széles skáláját fedik le, akár csak a Reménység TV esetében. Vannak gyermekmesék, fiataloknak szóló műsorok („Az életlecke”, „A fiatalság egy művészet”), kulturális műsorok („Kulturális óra”, „Lírai összhangok”, „Kortárs kinyilatkoztatás”), általános és gazdasági műsorok („Gazdasági hírek”), jogi műsorok („Jogi hírek”), pszichológiai tanácsadás („Idő a családdal”, „Átutazók az életen”), nevelési műsorok („Az első hét év”, „Életre való nevelés”), és nem utolsósorban lelki műsorok („Te döntesz”, „Úticélok”, „Sola Scriptura”, „Az ige iskolája”) és prédikációk.

A földi élet minőségének javításán túl azt szeretnénk, hogy hallgatónk és nézőnk szívét megérintse a Szentlélek és mindnyájan elfogadják az örökélet ajándékát. Meghívunk benneteket, hogy velünk együtt legyetek a reménység hangjai, megosztva a közeliakkal azokat a módszereket, amelyek által a Reménység TV és a Reménység Hangja Rádiót vételezni lehet. ■

*Cristina Işvan,
a Reménység TV és a Reménység
Hangja Rádió főszerkesztője*

Keresés: Reménység online

Az internethasználók száma évről évre nő, a fiatal generációk pedig gyakran inkább a számítógép képernyője előtt ülnek, mint a televízió előtt. Ezért gondolunk az online fejlesztésre is, egy olyan helyen, amely nagyobb kommunikációs rugalmasságot és gyakoribb interakciót biztosít célcsoportunkkal.

A www.sperantatv.ro és www.rvs.ro honlapon naponta kerülnek be műsorok az archívumba, így a tévénézők és a rádióhallgatók vissza tudnak térni kedvenc programjaikhoz. Az első oldalon a rádió és televíziós programokkal kapcsolatos híreket, újdonságokat és lelki üzeneteket közlünk.

A Reménység TV-nek és a Reménység Hangja Rádióknak gazdag tevékenysége van a virtuális szociális hálózatokon is. Hivatalos Facebook oldalainkon a felhasználók száma megnőtt a rajta közzétett érdekes anyagok miatt – kulisszák mögötti filmzések, újszerű képek, véleménykutatások, zenés üzenetek. Mi több, a Reménység TV az egyedüli román televízió, amely élőben közvetít a Facebook-on.

Ugyanakkor felhívjuk a figyelmet a Reménység TV hivatalos oldalára a youtube-on: <http://www.youtube.com/user/SperantaTVOficial>, ahol a műsorok kulisszáiból láthatunk filmeket, új videoklipeket nagyon jó minőségben, üzeneteket a rádiós és televíziós műsorkészítőktől és reklámanyagokat különböző műsorok számára.

Meghívunk tehát, hogy keressetek rá a Reménységre TV online változatra is. ■

*Loredana Dumitraşcu,
marketingigazgató, Adventista Médiaközpont*

1 perc reménység = 10 lej

Bizonyára sokan megkérdezték önmaguktól, mennyi egy lélek értéke. És bizonyára, válaszoltak saját maguknak, olvasva vagy elmondva az ihletett gondolatot, miszerint egy lélek olyan értékes, mint maga az ég, hiszen Isten saját magát adta, hogy ha „valaki hiszen Őbenne, el ne veszzen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).

De ezen a felemelő gondolon túl, amikor arról van szó, hogy valamit tegyünk embertársainkért, nem mindig könnyű érdemlegeset nyújtani. Néha félretesszünk kevés időt, hogy imádkozzunk felebarátaink megváltásáért, főleg a közeli személyekért, családjáért. Máskor félretesszünk egy kis időt, hogy beszéljünk erről azokkal, akikkel találkozunk, főleg szomszédokkal, munkatársakkal, barátokkal. Néha különle-

Az Adventista Médiaközpont támogatóinak bankszámlaszámjai, melyekre adományaikat utalhatják, Román Fejlesztési Bank (BRD), Jolie Ville ügynökség:

lejben: RO 06 BRDE 445 SV 80558534450

euróban: RO 33 BRDE 445 SV 80558964450

dollárban: RO 02 BRDE 445 SV 80558614450

SWIFT CODE: BRDEROBU Banca Română de Dezvoltare

ges erőfeszítéseket teszünk, és beavatkozunk az ügynevezett evangelizációs kampányokba. Mindezek a módszerek, és még sok más, amelyeket nem említünk meg itt, jókor jöttek, szükségesek és áldásosak.

Néha azonban elbizonytalanodunk. Érezzük annak a szükségességét, hogy részt vegyünk ebben a lélekmentő munkában, de vagy úgy tűnik nekünk, hogy nem értünk hozzá, vagy elbátortalanodunk, és nem találunk, véljük mi, megfelelő

Valeriu Petrescu

Cristina Işvan

Loredana Dumitraşcu

személyt, akihez fordulhatnánk. És akkor mitévők legyünk?

A Reménység TV és a Reménység Hangja Rádió napi 24 órán át, évente 525 600 percen keresztül közvetítik az evangélium jó hírét, és a legkülönbözőbb helyekre és lelkekhez is eljutnak. A csapat, amely itt dolgozik, odaadással, szenvedélyesen, alázattal és lelkesen végzi ezt a munkát. A felszerelést, amivel rendelkezünk, a lehető leghatékonyabban kihasználjuk. Sokszor nem tudjuk, hogyan fedjük le azzal, amink van, a sok munkát. Világos, hogy mindez pénzbe kerül, és nem kevés pénzbe. Vagy lehet, túl kevés pénzbe, ha egy lélek értékéhez mérjük. Az 525 600 percből minden perc 10 lejbe kerül. Nem tudom, sok-e vagy kevés, de ennyi szükséges. Ha szeretnének hozzájárulni egy lélek megmentéséhez, megtehetik adományaik által is, amelyek révén reménységet nyújtunk a körülöttünk levőknek. ■

Valeriu Petrescu,
ügyvezető igazgató, Adventista Médiaközpont

A Reménység Televízió vételezési lehetőségei:

- az RDS hálózaton belül, kábellel, alapsomag;
- a DigiTV-én, FocusSat-on keresztül;
- az UPC-Astral Digital-on keresztül;
- kábelen, több mint 200 településen;
- a Romtelecom IPTV Dolce Interactiv platformján, 129-es csatorna;
- közvetlenül a műholdról, INTELSAT 10-02, orbitális elhelyezés: 1 fok nyugati irány, 12563 Mhz-es frekvencia, polarizálás: vertikális, symbol rate: 27500, FEC rate: ¾;
- az interneten: www.speranta.ro

Regionális Reménység Hangja Rádió állomások – a nap 24 órájában

* Abrud – 88.30 Mhz * Nagyenyed – 103.20 Mhz * Gyulafehérvár – 99.10 Mhz
 * Alexandria – 88.10 Mhz * Bacău – 95.50 Mhz * Beszterce – 1602 kHz * Bocşa – 93.80 Mhz * Botoşani – 1485 kHz * Buzău – 89.70 MHz * Călăraşi – 95.50 Mhz
 * Câmpulung Muscel – 100.60 Mhz * Câmpulung Moldovenesc – 100.70 Mhz * Cobadin – 103.50 Mhz * Craiova – 87.6 MHz * Dés – 97.90 Mhz * Déva – 96.30 Mhz
 * Drăgăşani – 88.90 Mhz * Hátszeg – 88.00 Mhz * Hârlău – 94.00 Mhz * Vajdahunyad – 95.10 Mhz * Iaşi – 1584 kHz * Ineu – 102.40 Mhz * Medgyes – 1485 kHz * Naszód – 95.80 Mhz * Avasfelsőfalú – 98.00 Mhz * Olteniţa – 97.30 Mhz * Nagyvárád – 1485 kHz * Petroşani – 96.00 Mhz * Piteşti – 90.00 MHz * Karácsonykő – 1602 kHz * Roşiori de Vede – 107.10 Mhz * Scorniceşti – 101.60 Mhz * Máramarossziget – 1584 kHz * Slatina – 96.70 Mhz * Suceava – 102.70 Mhz * Târgu Jiu – 102.7 Mhz * Tecuci – 1584 kHz * Tulcea – 93.60 Mhz * Dornavátra – 1584 kHz * Zimnicea – 104.50 Mhz
 * Brassó – 94.60 Mhz (05:00-09:00; 13:00-17:00) * Bukarest – 94.20 Mhz (19:00-13:00) * Kolozsvár – 88.30 Mhz (15:00-17:00; 21:00-03:00) * Konstanca – 104.40 Mhz (19:00-05:00) * Temesvár – 89.70 Mhz (21:00-23:00)

Slatinai gyülekezet

Bizonyos források szerint 1930-1940 között létezett egy szervezett hetednapos adventista csoport Slatinán, anélkül, hogy abból az időszakból az Adventista Egyházzal egyéb információkkal is rendelkeznénk.

A jelenlegi gyülekezet megalakulása Slatinán az 1983–1985-ös évekre tehető, melynek magvát a körülbelül 25 tagból álló adventista csoport képezi Slătioara (egy közeli község), amely elhatározza, hogy Slatinán gyülekezik, eleinte két magánházban.

Később a gyülekezet átköltözik a jelenlegi épületbe a Vedere utca 4. szám alá. Kezdetben az épületet átrendezik az istentiszteletek megtartására, később a '90-es években egy új épületrésszel bővítik ki, helyet adva az imateremnek és egyéb helyiségeknek. A hívők csoportja növekedik, más adventista tagok is csatlakoznak hozzájuk, valamint újabb személyek kereszteselkednek meg.

Jelenleg a slatinai hetednapos adventista gyülekezet 166 tagot számlál, beleértve a hívők két csoportját is, Potcoava és Izvoarele helységekből.

Az egyház keretében működik egy óvoda is, ahova 24 gyerek jár, a legtöbben közülük nem tartoznak adventista családhoz. Nemrég Isten megáldott a Reménység Hangja Rádió frekvenciájával is, amely napi 24 órán át működik, hogy az evangélium könnyebben eljusson az emberek házaiba és szíveibe.

Tervek készülnek és imádkozunk egy Sola Scriptura könyvesbolt megnyitására 2012-ben, ugyanakkor a helyi gyülekezet, más környéki gyülekezetekkel karöltve, nagyméretű evangelizációs kampányt véghez házról házra, elősegítve a Sola Scriptura tanulmányokat, egészségügyi standokat és az évenkénti könyvevangélista kampányokat.

Fő reménységünk, mely egyesít bennünket a nagy adventista családdal országunkból és az egész világból, ugyanaz marad: az Úr Jézus közeli visszajövetele, amit várunk és siettetni akarunk.

Jercău Felix, lelkész

Írország

Írország az Európai Unió legnyugatibb állama, a brit szigetvilág legnyugatibb szigetének 80%-át foglalja magába. Annak ellenére, hogy területe csak 70 182 km² és lakossága nem sokkal haladja meg a 4 milliót, ma majdnem 40 millió amerikai tartja magát ír kivándorlók leszármazottjának. Az ország fővárosa Dublin. Sokáig Európa szegény országainak listáján volt, ma azonban a fejlődő országok közé tartozik. Írország történelme viharos, csak 1937-ben sikerült kivívnia a függetlenséget. A kereszténységet Szent Patrik hozta be, akit egyhangúan Írország apostolának tartottak az V. században. Ma a legtöbben katolikusok, a lakosság csupán 10%-a protestáns, muszlim vagy zsidó.

1861 novemberében az *Adventist Review*, egyházunk amerikai folyóirata, közölt egy levelet Margaret Armstrongtól, amelyben az áll, hogy a világ ezen részén van 5 ember, aki megtartja Isten parancsolatait és barátaikkal is megosztják ezt a jó hírt. Az első misszionárius csak 1885-ben érkezett, amikor a Generál Konferencia oda küldte R. F. Andrewst. Az első adventista gyülekezetet 1891. június 5-én szervezte meg Wil-

liam Hutchinson, és 27 tagot számlált. 1914-ben már 130 tagja volt, a gazdasági és földrajzi nehézségek, de főleg a hagyományos egyházak lelkészeinek ellenszegülése ellenére.

Ma Írországban és Észak-Írországban 17 adventista gyülekezet van, közel 600 taggal, akiknek majdnem a fele nem európai bevándorló. A hivatalos statisztikák szerint majdnem 300 gyerek vesz részt minden szombaton a gyülekezeti alkalmakon. A szervezett gyülekezetek között van egy román nyelvű közösség is. Januárban az írországi Adventista Egyház részt vett a Globális Eső Mozgalom nemzetközi ébredési projektben. Szociális tevékenységek, fiataloknak szánt programok, egészségügyi szemináriumok és evangelizációs kampányok által az itteni hívek szeretnék a Király útkészítői lenni, aki hamarosan jön.

Adrian Neagu, lelkész

Az örökség

Sokszor megkérdeztem önmagamtól, miben is áll a valódi örökség, amit a nagyszüleink ránk hagytak? Egy pohár friss tejben rejlő jóság? A nagycsaláddhoz való tartozás érzése, és a munka kultusza, amikor hat éves korunkban felmásztunk az óriási présbe és mezítláb taposunk a szőlőt? Vagy a nagymama kiáltása, amikor enni hívott, kiborította a puliszkát, és kitette a juhtúrót az asztalra, ami mindig túl kevésnek tűnt? Vagy az imaórák, szombat reggel, amikor percekig térdeltünk, és titokban kinyitottuk a szemünket? Esetleg bizonyos bibliai részek ismerete, amelyeket akkor tanultunk meg...

Vajon miért untatlak titeket ilyen történetekkel, amelyek látszólag lényegtelenek? Azért, mert így vagy úgy, de a bennünket ért hatások mindnyájunkra hatnak. És életvitelünkkel másokat is befolyásolunk, akik követni fognak majd minket.

A tavalyi *Adventszemle* folyóirat egyik száma közölte a romániai adventista tagok statisztikáját. Amint tudjuk, a taglétszám növekedést illetően a dolgok országunkban pár éve rosszabbra fordultak.

George R. Knight *If I Were the Devil* című könyvében, a 23. oldalon ezt írja: „Ha én lennék

az ördög, akkor bátorítanám a felekezetet, hogy továbbra is a számok játékát játssza. A legrosszabb dolog, ami az adventizmusban történt, az volt, amikor megtanultunk számolni. Megszámoljuk a tagokat, az intézményeket, a pénzt, mindent megszámlolunk. E *számolós játék* egyik eredménye az, hogy olyan helyekre fektetünk be több pénzt, ahonnan több keresztség származik, és nem azokra a helyekre, ahol sürgősen szükség van az egyház beavatkozására”.

Ha figyelembe vesszük egyrészt a romániai Adventista Egyház statisztikáját és a magyarországi Adventista Egyház statisztikáját, ami komoly problémákhoz vezetett az állammal való kapcsolatunkban a nemrég elfogadott alkotmány miatt, másrészt pedig George R. Knight véleményét, feltesszük magunknak a kérdést: mi a jobb?

A Reménység TV egyik műsorának meghívottja Mircea Druc, a Moldvai Köztársaság egykori miniszterelnöke volt, aki azt mondta, hogy az egyetlen megoldás a szovjet uralom túlélésére az volt, ha minél több gyermek születik, hogy ne vesszen ki a nemzet.

A Biblia is – Mt 28:19-ben – világosan mondja: „Elmenvén azért, **tegyetek tanítványokká** minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, Fiúnak és a Szentléleknek nevében”. És ekkor visszatér a kérdés: mit tegyünk? Továbbra is „számoljunk”? Vagy ne érdekeljen, hányan vagyunk és egyházként mivel rendelkezünk?

A Generál Konferencia volt elnöke, Jan Paulsen, utalást téve a világ egy olyan régiójára, ahol sok keresztség történt, azt mondta, hogy itt az ideje kiértékelnünk az emberek egyházhoz való csatlakozási vágyának komolyságát, és ideje megszüntetnünk a nagy keresztségi fesztiválokat, amelyeket nem kísér az Istenhez való őszinte megtérés.

1996-ban egy ploiești-i gyülekezetben voltam tag. Abban az évben alkalmam volt Leo Ranzolin lekészni, a Generál Konferencia alelnö-

két hallgatni egy kiváló lelki előadásorozat keretében. Ezen előadások után hamarosan negyvenkét személy jelentkezett keresztségre. Egy év múlva csak **kettőn** maradtak. Elgondolkodtunk, hogy miért. A válasz: mert nem vettek részt a keresztelendők óráján és nem volt alkalmuk megismerni a **keresztség előtt** a Biblia tantételeit. Ez a történet, amely nem egyedüli, a számok mellett egy másik összetevőt is hangsúlyoz: a **minőséget**.

Néha epigonnak érzem magamat. Úgy tűnik, hogy a dédszüleink, nagyszüleink, és még szüleink is megmutatták nekünk, hogy hogyan kell missziózni, hogyan kell lángolni Krisztus munkájáért, szeretve az embereket és harcolva az üdvösségükért. És a jó Isten megörvendeztette szíveiket, állandóan növelve a taglétszámot, az imaházak számát, anélkül, hogy őket elsődlegesen ez foglalkoztatta volna. Így van az, hogy egy élő, működőképes, különleges méltóságú és Romániában megkülönböztetett nevű egyházat „örököltünk”. Milyen tanulságot vonhatunk le abból, hogy most 40-50 éve a más egyházak atyáinak nehezükre volt szóba elegendni a Bibliáról a négyosztályos János bácsival vagy Laci bácsival, mivel kellemetlen helyzetbe kerültek az adventista érvelés logikája és tisztasága miatt, amellyel elődeink hitüket védték, miközben ma egyes adventista egyetemi hallgatók nem ismerik a tízparancsolatot vagy az adventista bibliai teológia specifikus elemeit? Még annak a tekintélynek a nyomán élünk, amelyet elődeink, akik tudták, mit hisznek, megeremtettek, és a Szentírás szavával igazoltak. Meddig?

Jon Paulien *Armagedon at the Door* című könyvében, a 10. fejezetben, a 152. oldalon, arról beszél, hogy mindenik generációnak jól esik azt hinni, hogy ő az Úr eljövetele előtti utolsó generáció. A Jelenések 14:6 verse, összekötve Mt 24:14 versével megmutatja, hogy a Megváltó eljövetele előtt van egy elvégzendő küldetésünk. Az evangélium hirdetése ránk tartozik, és Jelenések 14:7 három irányt mutat: istenfélelmet, az Ő tiszteletét és kizárólag az Ő imádatát. És újra kérdelem: ki tegye ezt meg, és milyen evangéliumot hirdessünk, ha még azt sem tudjuk, hány könyvből állnak az evangéliumok?

Lehet, hogy szomorúság és egy kis lázadás hat át, ezeket látva. Felelősek vagyunk azért a generációért, melynek lelki mentorai vagyunk. Az évek elmúlnak, és mi is egy örökséget hagyunk hátra a magunk során ...

A legnagyobb nyomás azonban abból a felelősségből származik, amelyet az iránt érzünk, aki nekünk adta a talentumokat. És a talentu-

mok példázatában az első két szolga válasza egy nagyszerű dolgot tükröz: a **mennyiséget és a minőséget**. Ők megduplázták a talentumokat ugyanolyan értékű talentumokkal, amilyen talentumokat a Gazda adott nekik. Úgy gondolom, eljött az ideje, hogy aszerint a küldetés szerint cselekedjünk, amelyet magától Istentől kaptunk.

Ha a tanítványok és az 1844-es pionírjaink életre kelnének, ott találnának bennünket, ahol nem is képzelték volna: még mindig a földön. Az Adventista Médiaközpont minden dolgozójára, lelkészeire, szerkesztőkre, riporterekre, moderátorokra, technikusokra és segédszemélyzetre – a Megváltó egy csodálatos küldetést bízott ránk: hogy a legmodernebb módszerek által hirdessük az evangéliumot. Azonban a legnehezebb dolog olyan műsorok létrehozása, amelyek a Megváltót és egyházát képviselik. A nem adventistákat vonza a nyílt, logikus és biblikus, **de nem szektás** jellegű lelki üzenet.

Ha megértjük, hogy a Reménység TV nem a szombati gyülekezeti jelenlétünk egy alternatívája, és ha a nem adventisták **nemcsak egy adventistáknak való TV adót** fognak nézni, akkor elértük a célunkat.

Támogatásokat imáinkban, visszajelzésekben, ajánlatokban és tartalmas adományokban azt fogja eredményezni, hogy a remény eljusson minél több otthonba, oda, ahová az evangélium néha nem juthat el másképp. Ésaías 60:1 verse nagyon aktuálisan hangzik: „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt!” ■

Liviu Dumitrașcu,
Reménység TV,
műsorigazgató

Az audiovizuális evangélium

Mi a bibliai magyarázata annak a jelentős erőfeszítésnek, amelyet az egyház tesz azért, hogy üzenetét audiovizuális eszközökön keresztül közölje?

Még mielőtt az egyház mint szervezet körvonalazódott volna, az adventisták (milleriták és poszt-milleriták) abban jártak, hogy felhasználják az akkor legelőrehaladottabb módszereket ahhoz, hogy üzenetüket közvetítsék – nyomtatványok, profetikus térképek és diagramok által. A bibliai rész, amely erre ihlette őket, a következő volt: „írd fel e látomást és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen” (Hab 2:2).

Mi is, amikor olvassuk a szent írásokat a modern kommunikáció előjelét láthatjuk azokban: „amit a sötétben mondtatok, a világosságban fog meghallatszani, és a mit fülbe súgtatok a rejtékházakban, azt a házak tetején fogják hirdetni” (Lk 12:3). A hasonlóságok érdekeseek: amit egy hangszigetelt rádióstúdióban vagy egy sötétséggel körülvett televízió stúdióban felvesszünk, az kilométerek ezreire elhallatszik és a háztetőkre felszerelt antennákkal fogható.

Valószínű, hogy az a bibliai prófécia, amely a legjobban befolyásolta az advent missziós erő-

feszítést, Jelenések 14-16-ban található: „és láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örök evangélium”. Ennek az angyalnak volt egy üzenete a világ számára és további két angyal követte. Nekem egy személyes okom is van, amiért kötődöm ehhez a bibliai részhez. Tíz éves korom körül nagyon érdekelt a technika, és alkalmam volt szóba állni egy lelkésszel, aki komolyan vette kérdéseimet.¹ 1965-ben lehetett, amikor elmagyarázta nekem, hogy három geostacionárius szatellit elengedő ahhoz, hogy az egész föld területét lefedjék rádió- és televízió közvetítésekkel. Majd hozzátett valamit, amit úgy gondolom, nem értettem meg akkor, de nem felejtettem el: lehet, hogy Isten erre gondolt, amikor megmutatta Jánosnak a három angyalt, akik az egész világhoz szóltak?

Az adventisták voltak az elsők, akik a rádiót vallási célokra felhasználták. 1929. október 19-én, H. M. S. Richards (Long Beach, Kalifornia) elkezdett egy *Tabernacle of the Air* (Az éter kápolnája) című műsort, ami nyolc év után a *Voice of Prophecy* néven vált ismertté, és még ma is működik.

New Yorkban, 1950. május 21-én William Fagal először közvetített egy adventista televíziós programot. Majd a kiváló George Vandeman egy fehér-fekete műsor keretében 1956-ban kezdte meg ragyogó karrierjét. Pár évvel később, a jól ismert *It is Written* (Meg van írva) néven, az elsők között volt, akik felhasználták a színes tévét. A 2009-ben közzölt legendás Paul Harvey életrajzában a Vandeman temetésén elhangzott szavait idézik: „George Vandeman 84 éves korában fejezte be földi szolgálatát. Amikor a feltámadáskor Isten hívása újból elhangzik, ha újra halljuk majd azt a nemes és meggyőző hangot..., biztosan lehetünk benne, hogy oda jutottunk, ahová jutnunk kell”.²

A romániai Adventista Egyház nem tudott rádiós adásokat kezdeményezni a kommunizmus előtt, és a kommunizmus alatt még annyira sem. 1990 után, a kibontakozásukban régóta akadályt képező energiák felszabadultak. Alig két évre rá, a Reménység Hangja Rádió elindította az első rádióműsorokat, és ma a 40 saját adó révén lefedik az ország jó részét.

Majd 1996-tól kezdődően a műholdon (NET) közvetített misszionárius programok lelkes tapasztalatai erkölcsi és technikai támogatást jelentettek az első rendszeres adventista televíziós szereplésnek Romániában (*A figyelem központjában*, a Realitatea TV-n). Ezek után 2007. április 30-tól megkezdte működését a Reménység TV, amely most jelen van Romániában a tévékészülékkel rendelkezők otthonainak több mint 70%-ában.

Hogyan járulhat hozzá a rádió és a televízió az evangélium hirdetéséhez?

Az audiovizuális eszközök nagyszerű fejlődése az emberek nagyfokú elszigeteltségének körülményei között zajlik, főleg ami a városokat illeti. A mai társadalomra jellemző individualizmus és a szekularizáció nagyban fékezi az evangélium személyes közlését.

Ebben a kontextusban a rádió és a televízió egy szükséges megoldást képezhet, mivel túllép a bezárt ajtókon és az emberek közötti érintkezés szokásos keretén és idején. A rádiót otthon hallgatják, vagy a munkahelyen, a kocsiban és sok más helyen, párhuzamosan más tevékenységek végzésével. A tévé bármely órában működik a házban, az intézményeknél és a hotelekben.

A stressz, a különböző szervezetek tevékenységéről szóló előítéletek és negatív értelmezések egy általános visszautasítást váltanak ki bárki irányában, aki mondani vagy ajánlani szeretne valamit, amit mi nem kértünk. Mi több, egy ilyen visszautasítás érzelmeket hagy maga után, amelyek felhalmozódnak. Ezzel ellentétben, a rádió és a televízió kevesebb erős negatív érzelmet eredményez, mivel a csatornaváltás vagy a hallgatás megszakítása nagyon könnyű.

Azonban megvan az esélye annak, hogy idővel a felfogás és az előítéletek elveszítsék erejüket, amikor a műsorok tartalma és stílusa hasznosnak, hitelesnek és értelmesnek bizonyul. Idővel egy személy eljuthat odáig, hogy parancsra új parancsot, ... itt egy kicsit, ott egy kicsit elfogadjon (Ésa 28:10), alkalmat nyújtva a Szentlélek számára, hogy jelentős pozitív változásokat hozzon létre.

Léteznek mégis határok?

„Az audiovizuális módszerek maximális hatékonyságúak a már létező magatartásformák megerősítésében, közepes hatékonyságúak a magatartásformák létrehozásában és minimális hatékonyságúak a meggyőződések megváltoztatásában. Eszerint, mindaz, amit remélhetünk egy lassú változás, amely idővel jön létre”.³

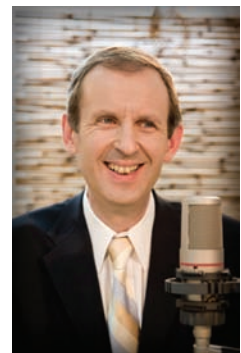
Bizonyára vannak emberek, akik megtapasztaltak pár gyökeres változást az életükben a rádió vagy televízió által. Dicsérjük Istent ezekért az emberekért. Valószínű, hogy ők mégis egy kisebbséget képeznek, és így vagy úgy már eleve a Szentlélek által felkészített emberek voltak.

A tévé, meghatározás szerint, elsősorban a képre alapszik, amely elegendő ahhoz, hogy érzelmeket keltsen, azonban gyenge ahhoz, hogy információkat és gondolatokat közvetítsen, a nyomtatott képpel ellentétben, amelyhez visszatérhetsz egy jobb megértés végett. Azonban azon feltételek közt, hogy az emberek mind kevesebbet és kevesebbet olvasnak, a televízió használata mégis szükséges.

Mit tűzhetünk ki célul?

Az előítéletek csökkentése lényeges ahhoz, hogy folytatni tudjuk az egyház küldetését. Amikor az audiovizuális térben jelen vagyunk, és olyan dolgokról beszélgetünk, amelyek érdeklik az embereket, szerénységgel és szeretettel osztozva aggodalmaikban, reméljük, hogy nem csak a szólás jogával élhetünk, hanem annak is örülhetünk, hogy meghallgatnak bennünket. Kevésnek tűnik, azonban óriási dolog a mai társadalomban.

A Szentíráshoz közelíteni az embereket, ez az, amit a legjobban szeretnénk. Hallgatóinkban és nézőinkben azt a bizalmat sugallhatjuk, miszerint a Bibliát olyan embereknek írták, mint ők, és érdemes olvasni, érdemes egyszerű szabályok elsajátítása révén törekedni azt megérteni, érdemes bízni az olvasottakban – más szavakkal, hinni kell a szemünknek! A saját felfedezések öröme és Isten szeretetének a tudata pozitív és hitből származó változások motivációját fogja képezni. „Az irgalommal teli fény utolsó sugarai, a kegyelem utolsó üzenete, amelyet a világnak üzenünk kell, Isten szerető jellemének egyik kinyilatkoztatása” (Ellen White: *Krisztus példázatai*, 314. old.). ■

Adrian Bocăneanu, kapcsolatokért felelős igazgató, Adventista Média-központ

1. Ezt a látnok lelkészt Faluvégi Dezsőnek hívják.
2. Paul Batura: *Good Day! The Paul Harvey Story*, Regnery Publishing, 2009, 183. old.
3. Daniel Reynaud: *Media Values: Christian Perspectives on the Mass Media*, Avondale Academic Press, Avondale, 1999, 121. old.

Reménység Ismáel számára (II)

Pál apostol misszióútját ma is ugyanazok a kihívások jellemzik.

„Ismáel felől is meghallgattalak: Ímé, megáldom őt és megszorítom őt és megsokasítom őt felette nagyon; tizenkét fejedelmet nemz, és nagy néppé teszem őt.”
(1Móz 17:20)

Stefan Gheorghe lelkész 4 éve dolgozik Isztambulban. Eleinte a Törökországban ideiglenesen és folyamatosan tartózkodó adventista munkások csoportjáról gondoskodott. Ahogy kezdte megtanulni a nyelvet, rájött, hogy a legnagyobb érdeklődés az evangélium iránt az adventisták csoportján kívül van, a muzulmánok között. Azért, hogy nekik szolgáljon, anélkül, hogy prozelitizmussal vádolnák, elnyerte egy idős katolikus pap jóindulatát, aki megengedte, hogy ingyen használják az ő elhagyatott katolikus templomát. Itt, a lelkész kitarja a templom ajtaját és vár. Napi 10 és 70 között van azoknak a száma, akik átlépik a templom küszöbét, egyesek kíváncsiságból, de a legtöbben azért, hogy irodalmat, imát és válaszokat kapjanak bibliai kérdéseikre. Íme, hogyan kezdődött el ez a munka.

A lakatok lehullása

Egy munkanapon, meséli Ştefan lelkész, miközben a templom udvarán álltam feleségemmel, láttam, amint két protestáns, azok közül, akik vasárnap szoktak gyülekezni ugyanebben az épületben, félig kinyitották az ajtókat, amelyek eddig jól be voltak csukva. Kitettek egy könyvespolcot könyvekkel a fal mögé belül, és egy kanapét az udvarra. Majd vártak. Csak pár perc után egy kíváncsi idős néni bejött és megállt a könyveknél. A két ember 20 percig beszélt az idős nénivel, majd a néni elment. Láthattuk a protestánsok arcát, amint örömtől ragyog. Ez a történet a következő ötletet adta nekünk. Ha ők ki tudják nyitni a kapukat, akkor miért ne tehetnénk meg mi is?

Ugyanabban az időszakban könyvek ezreit fedeztük fel egy adventista missziós boltban a Próféta-ság Lelkétől török nyelven: *Jézus élete*, *A nagy küzdelem* stb ... Tíz éve voltak ott a könyvek. Így már rendelkezünk azzal, amit ingyen adhatunk a lehetséges látogatóknak.

Azóta mi is elkezdtük kinyitni a kapukat, minden héten három és fél nap. A bizottság tagjai eleinte elleneztek ezt: veszélyesnek látták. Úgy döntöttünk, hogy csak egy kicsit nyitjuk ki

a kapukat. Ma már ott tartunk, hogy teljesen kitarjuk.

A három év alatt, miközben ezt a munkát végeztük, több mint 3.000 személy jött be a templom kapuin, minden szociális osztályból, de főleg ismeret után szomjazó és vágyó fiatalok.

„Mennyire egyszerű!”

2010. szeptember 18-a, szombat volt, amikor szólt a telefon. A vonal másik végén egy török férfi kérte, hogy beszéljen valakivel. Mivel túl gyorsan beszélt, és nem értettem, odaadtam a mobiltelefont a fordítónak, egy 15 éves Isztambulban élő román nőnek, aki egy törökhöz ment férjhez. A férfi azt kérte, hogy „mindenáron beszélhessen George-val, és senki mással”. Valaki ajánlta neki ezt a nevet azzal a garanciával, hogy tőle majd megtudja, amire kíváncsi. 15.30 órára beszéltek meg a találkozót.

Pontos időben, 15.30-kor egy fiatal férfi érkezett egy fiatal nővel, látszott rajtuk, hogy nem törökök. Tíz perc angol nyelvű társalgás után ezt mondtam a román fordítómnak: „Túlmegyünk, hogy csendben tanulmányozhassunk...”. Erre a fiatal nő felrezzent, mint akit megrázott az áram: „beszél románul”? „Természetesen, igen”. Nem jött, hogy higgye. A lány román volt, az AEÁ-ban tanult és ott barátkozott meg látogatómmal, aki mérnök volt. Adventista rokonai voltak, és meg is keresztelkedett, de ... eltávolodott a hit-től. Most szeretett volna összeházasodni és nem akart muzulmán lenni. Így kezdődött el azon törekvése, hogy meggyőzze jegyesét a Tízparancsolat, a szombat és az advent mozgalom felől ... És hogy könnyítsen a dolgán, keresett egy török lelkészt, és úgy sikerült, hogy a „török” épp én voltam.

A mérnök úr már az első látogatás óta megkedvelt. Most, munkaidő után bibliatanulmányozásra jár. Az első akadály az volt, hogy meggyőzzem a Biblia hitelességéről. A muzulmán írástudók arra tanítják a népet, hogy a Biblia már nem az eredeti, hanem a szerzetesek elmásított-

ták, míg a Korán hű az eredeti szöveghez. Ezért kinyitottam a számítógépet a Holt-tengeri teker-
csekhez. Ezek az évezredek át barlangokban
elrejtett teker-
csek bizonyítják, hogy semmi sem
változott a Szentírásban. Elcsodálkozva, a fiatal-
ember felkiáltott: „milyen egyszerű!”

Bilghe

Február volt, egy kissé hideg hónap a medi-
terránlakók számára. Begyújtottunk egy kisszo-
bába, és a szemem sarkával figyeltem munka-
társnőnk, Selime, egy bulgáriai török nő be-
szélgetését egy kereszténység iránt érdeklődő
férfival. És íme, a templom ajtajánál megjelenik
két fiatal lány. Félénken, az egyik lány megszólalt,
hogy szeretné tudni, bűn-e a tetoválás. Elcsodál-
koztam lelki foglalatosságaimon és kinyitottam a
Bibliát 1Móz 1:31-hez (*Yaratilis*), ahol Isten ki-
jelenti a teremtés végén, hogy minden „igen jó”.
És még mielőtt megpróbáltam volna elmagya-
rázni a dolgot, a lányok megállítottak. Felfogták,
hogy a tetoválás Allahhoz intézett szemrehányás,
hogy elfelejtett „megszépíteni” bennünket tetö-
válásokkal.

Ez csak a kezdet volt. Kérdések következtek
sminkről és ékszerekről. Az, aki feltette a kérdé-
seket, Bilghe, befedte kezével a szemeit, megpró-
bálva pajkosan mutatni, hogy szégyelli a szem-
ceruzát. Más szövegekkel válaszoltam a *Kutsal
Kitap*-ból (a Szent Könyv): az ékszerek hordása
és a smink, a bálványimádásból és a démonok
imádatából erednek. Démonok? Majdnem egy
órán át beszélgettünk az okkultizmusról, bio-
energiáról, természetfeletti megnyilvánulásokról
... A törökök nagyon babonásak. Ők min-
den egyes lakásban tartanak egy bizonyos ikont,
a Nazar Bonciu-t, egy „mágikus szemet”, ami
megóv a rossz erőktől.

Lassan-lassan felfedeztem Bilghének, ennek
a lánynak az univerzumát, aki annyira szomja-
zott az ismeretek után. Egyszer, amikor kolléga-
nője pár percre elment, Bilghe bevallotta, hogy
már négy éve olvassa az *Incil*-t (Újtestamentum),
és szeretné megosztani új hitét... Arra gondol-
tam, vajon csatlakozott volna egy keresztény
egyházhoz? De nem! Egyszerűen ő olvassa az
Incil-t, anélkül, hogy valaki is biztatná erre, és
úgy tartja, hogy új hittel rendelkezik, az Isa-ban.

„Eljöhethetnék egy nap anyával, hogy beszélges-
sünk? Ő nem tud a hitemről ...” Egy adott pil-
lanatban megkérdeztem, hogy szeretne-e egy
Kutsal Kitap-ot. „Ó, igen ... De nincs pénzem,
hogy megvegyem” „Ingyen van”. Bilghe elveszi,
miközben szemei ragyognak a boldogságtól.

Megkérdelem: „Mi a neved jelentése”? „Bilghe je-
lentése „a bölcs ...” Egy találó név a még csak 16
éves lánynak, aki egy 20 évesnek megfelelő érett-
séggel rendelkezett.

Végül a lányok elmennek, hátrahagyva szí-
veinkben a teljesített küldetés érzését, annak
ellenére, hogy csak ilyen keveset tettünk ... Ha
belegondolsz, hogy Isztambulban a 17 millió
ember között (egyesek 20 millióról beszélnek)
csak két adventista lelkész van ... A hit meg-
vallása az iszlám világban a „klasszikus misszió”
utolsó példája, ami hasonlít a 100 évvel ezelőtti-
hez. És éppen olyan veszélyes is. Többször is fi-
gyelmeztettek, hogy a fundamentalista egyházak
fiatalokat, főleg lányokat használnak fel, hogy a
keresztény missziók után nyomozzanak, és pro-
zELITIZMUS esetén „végezzenek” velük. Az aktív
keresztények meggyilkolása megszokott dolog
Törökországban.

Hirtelen egy gondolat járja át az elmémet:
vajon jól tettem, hogy odaadtam a Bibliát? És
még a névjegykártyámat is odaadtam a lány-
nak. Isten tudja. De visszautasíthatod
az igazságot szomjazó lelkeket? Aki
meg akarja tartani az életét, elvesz-
ti azt ... Előre hát! ■

Gheorghe Ștefan
lelkész és misszionárius.

Cézárea – Palesztina tengeri útja

A régi város romjai igazolják a Szentírás hitelességét

Poncius Pilátus kőtáblára vésett feljegyzése

Cézárea Palesztina fővárosa volt 6 évszázadon át, lévén az első római város Keleten és az első mesterséges kikötő a Földközi-tenger keleti partján.

A hellenisztikus korban a római civilizáció és építészet modelljeként tartották számon. Kozmopolita város volt, zsidók és görögök, keresztények és muzulmánok lakták. Cézárea kulturális és vallásos központ volt, a tolerancia és a szabadság szellemiségét ápolta. Nagy Heródes, a város építője nevezte el Cézaréának Augusztus római császár tiszteletére. Hogy megkülönböztessék a többi azonos nevű várostól, a következő neveket viselte az idők folyamán: Palesztina Cézaréája, Colonia Prima Flavia Augusta Caesariensis és Tengeri Cézárea.

Itt tért át a kereszténységre az első pogány, Kornélius százados, és ugyancsak itt volt letartóztatva két évig Pál, ahol saját védelmére néhány híres beszédet is tartott.

A város műemlékei

Cézárea a Földközi-tenger partján fekszik, a Sáron-mezején, Jaffó és Haifa között félúton. Eleinte Straton tornyának nevezték, de Kr. e. 31-ben a területet átadták a zsidóknak. Heródes

Kr. e. 22–10 között építette fel a várost római építészek és mérnökök segítségével. A római építészet és mérnöki tudomány gyöngyszeme volt a keleti hellén világban. A fő épületek a következők voltak:

1. A mesterséges kikötő három kő és fagátakból álló rakparttal. Két, szobrokkal teli ma-

gas oszlopa volt és egy vastag lánc, ami bezárta a kikötőt. A tengeri régészet felszínre hozta ezeket a gátakat. Augusztus temploma, amit egy magas platformon építettek, épp a rakparttal szemben, a kikötő és a tengeri látkép meghatározó eleme volt.

2. A part mentén egy 12.000 férőhelyes lóversenypályát építettek (320×50 m). Itt szervezte Heródes négyévente az olimpiai játékokat. A zsidó-római háború végén (66–70) itt szerveztek mutatványokat a szolgálkkal, akiket a vadállatok elé dobtak. A bizánci korban egy új, 30.000 férőhelyes lóversenypályát építettek (450×90 m), ami bizonyítja a sport és szórakozás iránti nagy érdeklődést.

3. A cézáreai színház az első keleti színház, 5.000 férőhelyes volt és csak művészi előadásokra használták. A közelmúltban majdnem teljesen felújították és éjszakai előadásokat tartanak benne.

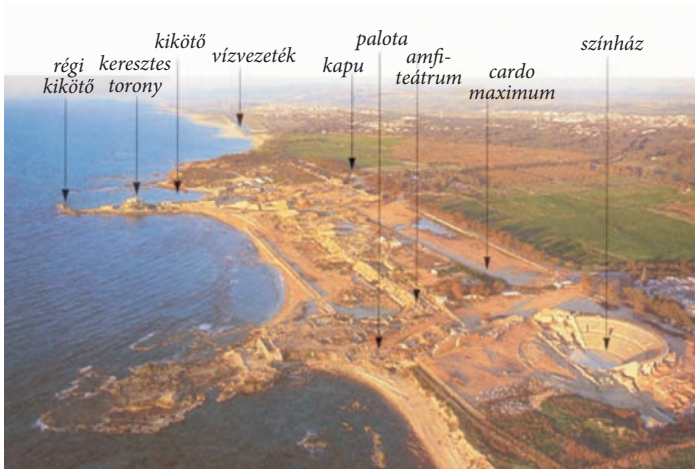
4. Heródes palotája egy tengerbe nyúló földrészre épült, két szárnya volt, egy adminisztratív, csarnokos szárnya, ami az amfiteátrumhoz kapcsolódott, ahol Pál is felszólalt. A magán szárny mélyen belenyúlt a tengerbe, és pár méterrel lejjebb volt az elsőnél. Közepén egy úszómedence volt (35×18×2) egy szoborral a közepén.

5. Egy masszív épülettömb őrizte az élelmiszertartályokat, az emeleten pedig a város adminisztrációja volt található. A bizánci fürdő, a római cardo (észak-déli irányú főútca), a nimfeum (a nimfák emlékműve), a templomok romjai és egy sor oszloptöredék és mozaikos oszlopfők egészítik ki az ókor gazdag képét. A város utolsó korszaka a keresztések ideje. 1251–1252 között IX. Lajos francia király újraépítette a város erődítményét, de sokkal kisebb területen, ami ma a régészeti terület legmonumentálisabb képe.

A város történelme

I. sz. 6 után Cézárea a Júdeában levő prefektusok és római ügyészek fővárosává válik, majd

A mai Cézárea

a II. századtól Palesztina tartomány fővárosa lesz. Az első században a város lakosságának fele zsidó, fele pedig szíriai görög. A két csoport között állandó konfliktus volt, és a zsidó népesség lemeszárlása Kr. u. 66-ban a rómaiakkal való háborúhoz vezetett. Vespasianus császár római gyarmati rangra emeli a várost, majd Alexander Severus császár (232) a metropolis címet adományozza a városnak. Cézárea a római kultúra előőrsze volt keleten, a legtöbb felirat, amit találtak, latin nyelvű.

A zsidók nem ismerték el a város sikerét, és „Edom lányának” nevezték, „Róma lányát” értve ezen. A zsidók visszatérnek a városba sok samáriaiával együtt, mivel vonzotta őket a gazdasági jólét. A bizánci időszakban állandó konfliktus van egyfelől zsidók és samáriaiak, másrészt a zsidók és a keresztények között. Ebben az időszakban kétszer gyűjtik fel a keresztények templomait. A III. és IV. században Cézaréában egy híres rabbi iskola működik, melynek leghíresebb gondolkodója Rabi Abahu volt, és aki a pogányokkal is jó kapcsolatot tart fenn.

A város hírességei

Cézárea azzal is beírta magát a történelembe, hogy innen származott az első kereszténységre áttért pogány. Kornélius százados megkeresztelkedik vízzel és Szentlélekkel és megkapja a nyelvek ajándékát, meggyőzvéen Péter apostolt arról, hogy Isten nem személyválogató (Csel 10:34). Itt egy keresztény közösség fejlődik ki és idővel a korai keresztény kultúra egyik erős központjává válik.

Origénész, kiváló keresztény író, akit vonzott a tolerancia és a vallásszabadság légköre, ide költözik Alexandriából, és itt élt 231–250 között. A legtermékenyebb keresztény író volt. Legismertebb műve a *Hexapla*, egy 6 oszlopos bibliapéldány, mindegyik oszlopon a Biblia görög vagy héber verziója volt található különböző fordításokban, amelyek akkoriban forgalomban voltak. Tanítványa, Pamfilius egy nagy, 30.000 kötetes könyvtárat hoz létre, a másodikat az alexandriai könyvtár után.

Cézárei Eusebius (260–340) író és püspök a város egyik legfontosabb személyiségévé válik. *Az egyház története* című írása a kereszténység első történetírójává teszi őt. *Onomasticon* című műve az első bibliai földrajzkönyv, amely az ókor legfőbb városait ismerteti. A város utolsó említésre méltó képviselője Cézárei Procopius, (VI. század), aki a kereszténység egy másik történetíróje volt.

Mulandó dicsőség és a feledés pora

Cézárea a VI. században érte el fejlődésének tetőfokát, amikor a legjobban kiterjedt és a legfelsőbb épületeket hozták létre. Ugyanebben az időben Cézárea egy nagyvárosi központtá vált a püspökök részére. Erre az időszakra nyúlik vissza a mára már rommá vált bizánci templom keletkezése, mely Augustus egykori templomának helyén épült.

A 614-es perzsa invázió és a 642-ös arab elfoglalás után a város egy hanyatlási időszakba lép be, amikor szinte elnéptelenedik. A kikötő eliszaposodik és használhatatlanná válik, ami az arabokat nem érdekli. A keresztiesek érkezésével újra felvirágzik a város (1199-1265). Ők egy új kikötőt rendeznek be és megerősítik a várat. Akkor építik meg az utolsó keresztény templomot a bizánci templom romjaira, és Szent Péternek ajánlják.

1265-ben a mamelukok beveszik a várost, majd 1291-ben földig rombolják. Így a város belép a történelem éjszakájába. 1878-ban a törökök egy bosnyák muzulmán csoportot telepítenek be ide. Abból az időből egy mecset maradt hátra.

A sok régészeti expedíció nyomán, amelyek hozzájárultak az ókori romok újjáéledéséhez, egy különlegesen fontos dokumentum birtokába juthattunk. Ez egy kőfelirat, melyen a következő áll: „Tiberius temploma, Poncius Pilátus, Júda helytartója jóvoltából”. Ez a dokumentum igazolja a szomorú hírű személyiség létezését, aki jóváhagyta az Úr Jézus keresztre feszítését.

Semmi sem merül feledésbe és semmi sem vész el: „Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt, és egy emlékkönyv iraték ő előtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét” (Mal 3:16). Ne feledjétek, mindaz, amit teszünk, jó vagy rossz, fel van jegyezve. Nevünk mélyen rá van vésvé az ég merevlemezeire, mind jó, mind rossz tetteinkkel együtt. Egy nap találkozunk, szembesülünk azokkal a mennyei Szentély ítélőtermében. Pilátus cézáriai felirata erre emlékeztet. A Biblia korabeli régi városok látogatása közben talán megtanulunk jobban odafigyelni arra, amit teszünk és mondunk. ■

A cézárei színház – 5000 férőhelyes

A kikötő környéki jelentős épületek

Traian Aldea, archeológus, Adventista Teológiai Intézet

A házasság és a cölibátus ajándéka (III)

– magyarázat 1Kor 7. fejezetéhez –

32. Azt akarnám pedig, hogy ti gond nélkül legyenetek. Aki házasság nélkül van, arra visel gondot, ami az Úré, mimódon kedveskedhessék az Úrnak, 33. Aki pedig feleséget vett, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a feleségének. 34. Különbözik egymástól az asszony és a hajadon. Aki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind lelkében, aki pedig férjhez ment, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a férjének. 35. Ezt pedig a ti hasznotokra mondom: nem hogy tört vessek néktek, hanem hogy illendőképpen ragaszkodjatok az Úrhoz tántoríthatatlanul.

Igaz az, hogy a nem házasok Isten szolgálatára szentelik magukat? Nem föltétlenül. Vagy minden házas a világ dolgairól gondoskodik, hogy tetsszen házastársának? Egyesek még erről sem gondoskodnak, mert csak saját maguknak szeretnének tetszeni. Pál azt akarja mégis kifejezni, hogy természetes módon a házasság anyagi foglalkozásokat hoz magával, amelyben a határ

nem látható. Sok mindent csak azért tesznek, mert így szeretné a nő vagy a férfi, miközben a nagy Úr és országának érdekei másodlagosakká válnak. És Pál nagyon jól tudta, hogy ez egy létező csapda. Milyen lett volna Pál házasként? Valószínű, az is számított volna, hogy kivel köt házasságot, azonban szerény megjegyzése, miszerint többet dolgozott, mint bármelyikük, ami igaz is, (1Kor 15:10) szoros kapcsolatban lehet „Istenben szabad” férfi státusával.

36. De ha valaki szégyennek tartja az ő hajadon leányára, ha virágzó idejét múlja¹, és úgy kell történnie, amit akar, azt cselekedje, nem vétkezik, menjenek férjhez. 37. Aki pedig szilárdan áll a szívében és a szükség nem kényszeríti, hatalma pedig van a tulajdon akarata fölött, és azt végezte el szívében, hogy megtartja hajadon leányát², jól cselekszi. 38. Azért, aki férjhez adja³, az is jól cselekszi, de aki nem adja férjhez, még jobban cselekszi.

Ez a rész nehezen érhető a görög szövegben, ezért a fordítók legalább három kategóriára osztanak, a következő megoldásokat nyújtva: a) Pál a serdülő lányra utal, akinek házasságáért az apa volt felelős, az akkori szokás szerint; b) Pál egy fiatalember jegyesére gondol, akit neki el kell vennie feleségül a szokás szerint; c) Pál itt a fiatalember saját szüzességére gondol: áldozza fel szüzességét a házasságért, vagy maradjon egyedülálló.

A fentiek közül mindegyik változat mellett lehet érvelni a görög szöveg és a szövegkörnyezet alapján. Nehéz válaszolni az összes kritikára, azonban az egyszerűség kedvéért az első variánst választottuk, amely a hagyományos változat is, és nagyon is logikusnak tűnik, a szóban forgó időhöz képest és a szöveg nehézsége ellenére. Abban az esetben, ha lányról van szó, nem kell feltétlenül azt értenünk, hogy a lányokat úgy kezelték, mintha saját akarata nem számított volna. Még a legrégebbi időkben is, legalább is egyes hagyományok szerint, a lányt megkérdezték (1Móz 24:57). Korinthusban lehet, hogy létez-

tek olyan fiatalok is, akiket a szülők házasságra köteleztek, annak ellenére, hogy ők Pál példáját szerették volna követni. Ebben a levélben Pál nem azt követte, hogy senki se házasodjon meg, hanem hogy engedje meg azok számára, akik szeretnék és megtehetik, akiknek megvan ez az isteni ajándékuk, hogy maradjanak úgy, ahogy vannak, és ne kényszerítse senki őket házasságra. Semmit sem kell kényszerből tenni, azt sem, ha megházasodunk, és azt sem, ha nem házasodunk meg. Figyelembe kell venni mindenkinek az ajándékát és a szükségleteit.

39. *Az asszonyt törvény köti, míg férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet, a kihez akar, csakhogy az Úrban.* 40. *De boldogabb, ha úgy marad, az én véleményem szerint, pedig hiszem, hogy bennem is Istennek lelke van.*

A Korintusbeliekhez írt levél e fejezete szerint a házasságot nem lehet felbontani, amíg a házastárs életben van. A görög szöveg szó szerint ezt mondja: „de ha a férj elalszik”, természetesen itt a nőt nem azért szabadítják fel, mert a férjek alszanak, hanem ez az alvás a keresztény hagyomány szerint a halál eufemizmusa és a feltámadásban való hit világos megvallása, az apostoli hitvallásnak megfelelően, ellentétben a léleknek a testből való természetfeletti kiszabadulásával azért, hogy majd zöld gyepen szaladgáljon.

A férj halálát itt Pál az újránházasodás egyetlen okaként említi meg. Az apostol azonban bizonyára nem általánosan, nem rendszeresen és nem teljes egészében mutatja be a helyzetet. Jézus csak abban az esetben szabadítja fel a férjet a házasság köteléke alól, ha a feleség paráznaalkodik. Máskülönben, azokban az időkben, a felvetődő gond főleg a férj könnyelműsége volt, amivel a házastársi kapcsolatot kezelte. A válás általában egyoldalú volt: a férj megtagadta feleségét, hazaküldte, és egy írást adott a kezébe. Jézus azonban semmit sem mondott a fordított helyzetről: mikor szabad a nőnek elválnia és újránházasodnia? Jézus még a férj halálára sem utal, mivel ez a probléma világos volt, senki sem kérdőjelezte meg. De mi van, ha a férj kicsapongó volt? Vagy ha iszákos, verekedős vagy semmirekellő volt? Nehéz megmondani, mi a legnehezebben elviselhető rossz egy házasságra nézve, a társ hűtlensége, vagy ha csak saját magával törődik, elhanyagolva házastársi kötelességeit, amelyek hozzátartoznak ehhez a szövetséghez.

Pál azt mondja, hogy a keresztény özvegy újránházasodhat, de csak a hitközösségen belül. Nem mondja meg viszont, mit kellene tenni az özvegygel, ha egy kívülálló férfi árnyékot vet a nő lelkében lakozó Istenre. Vajon ugyanúgy bántak volna vele, mint az első fejezetekben említett bűnösselel? Belzebubra bízták volna? Ez itt Pál tanácsa, az Úr tanácsa, vagy az Úrnak egyik parancsa? Pál még azt is mondja, hogy szerinte jobb az özvegynek, ha nem megy többé férjhez. 1Tim 5:11-15 verseiben azonban az apostol megmutatja, hogy a fiatal özvegyek számára a legjobb, ha férjhez mennek. Ott azonban saját megfigyelései alapján érvel, miszerint egyes fiatal özvegyek sok gondot okoztak és fiatal özvegyességük egyáltalán nem volt egy szent élet. ■

dr. Florin Lăiu,
egyetemi adjunktus,
Adventista Teológiai
Intézet

1. Vagy: „megőrizze szüzességét fiatalága elmúlása után is”
2. Vagy: „megőrizze szüzességét”.
3. Egyesek szerint: „meházasítja saját szüzességét”.

A presbiter – Isten embere (IV)

„Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, ... nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken.” (1Pt 5:2-3)

A presbiter és az osztályok

A presbiter munkája akkor lesz áldott, ha teljesen elhatározza, hogy a különböző osztályok felelőseivel való kapcsolata során tiszteletben tartja az egyház rendelkezéseit, amely még a legapróbb részletekig is szabályozza azt, hogy hogyan kell működnie az ebben az irányban történő együttműködésnek.

Annak ellenére, hogy a presbiternek nem kell átvennie egyiket sem az osztályfelelősök szerepéből, mégis az ő felelőssége, erkölcsi kötelessége, hogy vigyázzon minden egyes osztály szolgálatára, hogy a helyi gyülekezet szükségletének megfelelően és a Szentlélek általi keresztény egység szerint működjön.

A presbiternek joga van felhívni közreműködő csapata tagjai figyelmét tevékenységük hiányosságaira, azonban mindezt félelemmel és szelíden kell tennie.

Egyetlen osztály sem tevékenykedhetik a presbiter tudomása nélkül, aki a maga során tanácskozik a gyülekezet bizottságával. Ugyanakkor egy tevékenységnek sem, ami a gyülekezet bevonását és a tagok részvételét jelenti, nem kell megtörténnie a gyülekezet szavazás általi támogatása nélkül.

A presbiter nem parancsolgat az osztályvezetőknek, sem a gyülekezetnek. A légkört, amelyben dolgozni fognak, harmóniának és kölcsönös tiszteletnek kell jellemeznie.

A presbiter és a fődiakónusnő munkája

Nemrég egy kis gyülekezetben (32 tag) jártam, hogy az úrvacsorai istentiszteleten szolgáljak. Miután levettük a terítőt a kenyérről, elcsodálkoztam azon, amit látok, és amikor elkezdtem megtörni, teljes lényemben remegést éreztem. Nem tudom, ha az a fődiakónusnő, amikor a kenyeret dagasztotta, közben az Úr Jézusra gondolt-e, amint Ádám testét formálta a föld porából.

Milyen gondosan modellezték az Úr kezei a föld porát, hogy a Hozzá való hasonlóság töké-

letes legyen. Meg vagyok győződve arról, hogy az a fődiakónusnő tökéletesen tudatában volt annak, hogy az ő kezeiből valami tökéletesnek kell származnia. És úgy gondolom, hogy mindig elfogta a borzongás, tudva, hogy az Úr Jézus igaz testét formázza ebben a szimbólumban. És ennek a szimbólumnak tökéletesen tükröznie kell a szent test igaz voltát.

Életemben először álltam egy tökéletes úrvacsorai kenyér előtt. A fődiakónusnők többsége odaszentelt és kegyes lélek. Láttam olyan diakónusnőket, akik az asztal előkészítése előtt letérdelnek, és sorra imádkoznak mély áhítattal.

Mégis megtörténhet, hogy a rutin egy megszokás érzéséhez vezet, mint Uzziás esetében, amikor nem tudjuk eléggé felmérni a következő ményeket.

A presbiternek vigyázó szeme van mindezen dolgok felett, és hasznos lehet, ha tudja, hogy milyen feltételek között készül el a kenyér, és mit tesznek azzal, ami megmarad. A recept egyedi, de a hozzávalók minősége, a mód, ahogyan dolgoznak vele és a lelki odaadás a legfontosabb vetületek.

Az úri szent vacsora szolgálata ma is olyan szent, mint amikor az Úr Jézus elrendelte. Ő még most is jelen van, amikor e szent parancs szerint ünneplünk. „Krisztus ezeken az általa rendelt alkalmakon találkozik népével és jelenlétével megerősíti őt.” (Ellen White, *Jézus élete*, 656. old.)

A presbiternek nem kell azt hinnie, hogy mindezeket tudni nem az ő kötelessége. Sőt, neki azért van szívére helyezve mindez, hogy Isten dicsőségét szolgálja, és minden tőle telhetőt megtesz, hogy az Úr előtti szolgálata kedves legyen.

Ugyanarra a növekedésre van szükség a szolgálatban is, akár a szentségben. ■

Teofil Petre, lelkész,
Munténiai Egyház-
terület

Az isteni részecske

Az univerzum titkai elrejtik jelentőségüket az ember elől.

A nagy tudományos felfedezések nyomán támadt eufória után az utóbbi évtizedekben repedések keletkeztek a tudomány hitelességét illetően. Egyes láncszemek, amelyek magyarázatot adnának a természet világának széles területeire, hiányoznak az egészet képező információs csomagból. Ez a tény nagyon találó az atomvilágra nézve. Az összes új felfedezéssel, a természet továbbra is egy rejtély. A tudósok folytatják a harcot ezzel a rejtéllyel azért, hogy az emberi értelem számára mindent napvilágra hozzanak.

A kutatómunkában egy fontos szempontot a következő kérdés felvetése jelentette: honnan származik a testek tömege? A legtöbb ember számára ez a kérdés bizarr. Azonban Peter Higgs ír asztrofizikus közelről elemezte a kérdést, nagy figyelemmel. Egy *bozon* nevű részecske létezését feltételezte, amely tömeget biztosít a részecskék számára.

A standard modell a legfontosabb elméleti modell, amit a XX. század fizikusai dolgoztak ki. Ezen modell alapján kellene értelmezniük a világegyetemet. 1974-ben végleges formát nyert ez a kép, annak ellenére, hogy már a század elejétől egyre komplexebb és komplexebb modellek jelentek meg az atommag struktúrájáról. Ez a modell négy alap természeti erő létezését feltételezi: a gravitációs erő, az elektromágneses erő, az erős és a gyenge erő. Ugyanakkor két szubatomi részecske típust is feltételez: kvarkokat és leptonokat, amelyek az elemi részecskéket generálják. Ezen erők kombinálásából és interakciójából épül fel mindaz, ami anyag. Ezt a modellt nem bizonyították be száz százalékosan, és még elméleti szinten sem túl kényelmes elfogadni.

Ebből a modelltől hiányzik egy kulcselem. Ezt a részecskét, amely képes tömeget adni a többi részecskének, elnevezték „isteni részecské”-nek. Negyven éve keresik. Ennek a részecskének a neve a tudomány és vallás kibékülését jelzi. Végül, a tudósok úgy tűnik, kinyújtják kezüket a világegyetem Ura felé. Ez egy ígéretes kezdet

a kortársak számára, még akkor is, ha az összekötő kapocs egy még fel nem fedezett részecske.

A részecske elrejtje magát a kutatók kíváncsi szemei elől. Vagy lehet, hogy nem is létezik az anyagnak / energiának ez a részecskéje. Keresése sokba kerül. Pontosabban, körülbelül 3,76 milliárd euróba. Ennyibe kerül az LHC¹, amit Genf mellett építettek azért, hogy napvilágra hozzák ezt a kis entitást, vagy hogy újratereítsék a világegyetem létrejöttének feltételeit. Ha nem találják meg ezt a részecskét, nem lesz könnyű megmagyarázni a pénzületi befektetést, amely nem atomnagyságú, hanem inkább csillagászati.

A vita azonban nem ért véget. Egyes tudósok sértve érzik magukat, mivel a részecskét így nevezték el. „Nem kedvelem az *isteni részecske* elnevezést”, mondja Vivek Sharma kutatóasszony.²

Ha felfedeznék ezt a részecskét, nagy forradalom keletkezne. Elsősorban felfordítaná a természet felé irányuló szemléletmódot és a természet értelmezési módját. Másrészt, óriási lépés lenne, inkább szimbolikus jellegű és értelmi szinten globális szintű, a tudomány és vallás kibékülésének talaján. És mivel már most elég hangos ellenző reakciók vannak a részecske nevét illetően, lehetséges, hogy a világegyetem Teremtője többek között e nélkül a morzsa nélkül maradjon. ■

Mugurel Asaftei, suceavai lelkész

1. Large Hadron Collider – a Nagy Hadron Gyorsító, (rövidítve HLC) egy részecskegyorsító, amit a Nukleáris Kutatás Európai Központja épített

2. www.realitatea.net/de-ce-urasc-fizicienii-particula-lui-dumnezeu_895807.html#izz1gusjfCya

Változtatnunk kell az alkoholfogyasztással kapcsolatos álláspontunkon?

Az alkoholfogyasztás nemcsak az egészséget károsítja.

Mikor fogja a Hetednap Adventista Egyház megváltoztatni álláspontját az alkoholfogyasztást illetően?

Ezt a kérdést nemrég egy találkozózn tették fel nekem, ahol abban az előjogban volt részem, hogy felszólalhattam. Egy alkohorról szóló szimpóziumról van szó, amit egy egészségügyi konferencia keretén belül szerveztek az Adventista Egyház kezdeményezésével. Elcsodálkoztam a kérdésen.

A szaktanulmányok és cikkek áradoznak az alkohol szív-re való jó hatásáról, és sokan az

egyházunk által támogatott totális absztinenciát érintő kérdéseket fogalmaznak meg magukban. A válasz erre a kérdésre azonban az, hogy az Adventista Egyház nem változtathatja meg álláspontját, mivel ez nem csak a fizikális egészséget érintő kérdés. Tehát, hogyan kellene válaszolniuk a gyakorló és egészségükkel törődő adventistáknak?

Mint orvos, megértem a dilemmát és szeretném tisztázni a problémát, hogy segíthessek az embereken, hogy jól informáltak legyenek, bizonyítékokra alapozva, és ami a legfontosabb, hogy helyes döntéseket hozzanak.

Nekünk kerülnünk kellene minden káros dolgot, főleg azokat, amelyek az elménket meghomályosítják, hatással vannak a Szentlélek iránti érzékenységünkre, és veszélyeztetik az Úr Jézussal való kapcsolatunkat. Annak ellenére, hogy az alkoholfogyasztás nagyon sok kockázatot jelent az egészségünkre nézve, az absztinencia fő oka lelki-erkölcsi jellegű.

Az alkoholfogyasztás és az általános egészségi állapot

Az alkoholfogyasztás igen változó a különböző országokban, a kulturális hagyományoktól függően. Létezik ugyanakkor egy diszkrépancia a gazdaságilag fejlett és a fejlődőben levő országok között. Az alkoholt, akár a dohányt, a fejlődő országokba exportálják, óriási feladatot róva az egészségügyi rendszerekre, amelyek amúgy sem megfelelőek. A *Globális helyzetjelentés az alkohol és egészség összefüggéséről* című jelentésben, amit a genfi Egészségügyi Világszervezet adott ki 2011 februárjában, ez áll¹:

- körülbelül 2,5 millió ember hal meg évente az alkohol okozta betegségekben
- a felnőttek 55%-a fogyaszt alkoholt
- a halálesetek 4%-át az alkohol okozza, sérülések, rák, szív-érrendszeri megbetegedések és májcirrózis révén
- Oroszországban és a szomszédos országokban 5 férfiból egy az alkohol kiváltotta betegségben hal meg

Az alkoholfogyasztás mértékének megítélése változó, ahogyan előbb is említettük. A 2001 és 2005-ös évek statisztikája, amit az Egészségügyi Világszervezet² tett közzé, azt mutatja, hogy világszinten évente 6,13 liter tiszta alkoholt fogyasztanak személyenként (a 15 éven felüliek). Ez a szám látszólag stabil Amerikában, Európában, a Csendes-óceán nyugati részén és a kelet-mediterrán régiókban. Jelentős növekedés van Afrikában és dél-kelet Ázsiában. Az egészséget érintő kockázatok még jobban nőnek, amikor megjelenik a túlzott fogyasztás, más szavakkal, amikor valaki megrészegeedik. A túlzott alkoholfogyasztást is igen eltérően határozzák meg a különböző országokban: az Egyesült Államokban, az 5 pohárnál több soknak számít a férfiak és 4

pohárnál több a nők esetében; Ausztráliában az 4 pohárnál több ital számít túlzott fogyasztásnak, (régebb a 7 pohárnál több alkohol a férfiak esetében és 5 pohárnál több a nők esetében számított soknak). A túlzott alkoholfogyasztás növekvőben van a világ sok régiójában, főleg a fiatalok soraiban, de minden korosztályt érint.³

Egy friss kiadványban, mely a nyilvános kutatás és politika tárgykörében jelent meg, olvasható, hogy „az alkohol kockázati tényezőt jelent egy sor egészségügyi és szociális problémára nézve ... és világszinten a halálesetek 4%-áért és a betegségek körülbelül 4,6%-áért felelős, a dohány mellett pedig egyik fő elhalálozási és rokkantsági ok, amit meg lehetne előzni.”⁴ Az alkohol nem alkalmas a fogyasztásra és veszélyes.

A függőség veszélyei

Az alkoholt függőséget előidéző szernek tartjuk. Az alkoholistává válás valószínűsége számos tényezőtől függ. Az alkoholistává válás esélye egy élet során 13% (minden 100 személyből, aki alkoholt fogyaszt, 13-an alkoholisták lesznek). Ha van iszákos az elsőfokú rokonságban (apa, anya, nagybácsi, nagynéni, nagyapa), a százalék megkétszereződik. Ha az alkoholfogyasztás 14 éven alul kezdődik el, a függőség kialakulásának rizikója további 40%-kal nő.⁵ A statisztikák bizonyítják a nevelés és a fiatalokkal való kapcsolat ápolásának fontosságát ezen a téren, már gyermekkortól kezdve. Ez a támogatás fejleszti a szociális alkalmazkodás képességét, amely lehetővé teszi a fiatalok számára, hogy szembenézzenek nehéz helyzetekkel a csoportthatás ellenére. Ezen túl életbe vágóan fontos a fiatalok vagy idősek védelmében egy bizonyos értékrendhez való ragaszkodás, mint amilyen a bibliai elvrendszer és a feltámadt Megváltóval való kapcsolat.

Az alkohol és a rák

A rák világviszonylatban az egyik fő elhalálozási ok. Az alkohol és rák egyik érdekes példája az Európai Unióból származik, ahol a rák a második legfőbb elhalálozási ok, évente több mint 2,5 millió diagnosztizált személlyel. Úgy becsülik, hogy a férfiak esetében a rákos megbetegedések 10%-a, a nők esetében pedig 3%-a közvetlenül az alkoholfogyasztásnak tudható be. Ezen kívül, úgy becsülik, hogy a rákos megbete-

gedések 30%-a a világnak ezen a részén egészséges életmóddal megelőzhető. A 2010-es évről szóló jelentés azt mutatta, hogy 5-ből 1 európai nem hiszi, hogy létezne kapcsolat az alkohol és a rák között, és 10-ből 1 teljesen közömbös a valósággal szemben, miszerint az alkoholfogyasztás a rák megjelenéséhez vezethet.⁶ A tudatlanság azonban nem mentesít a következményektől.

Világos bizonyítékok léteznek, hogy az alkohol mellrákot okoz a nők esetében és vastagbélrákot a férfiak esetében. Ezek a megállapítások a 2007-es és 2010-es World Cancer Research Fund kutatásairól szóló jelentésekben és összefoglalókban találhatóak meg.⁷ Az ezekben és még más tudományos jelentésekben hangsúlyozottan aláhúzott szempont, hogy nem létezik egy biztonságos határ, amelyet ajánlhatunk az alkoholfogyasztásban annak érdekében, hogy megelőzzük rákkeltő hatását. Ezért az alkoholfogyasztás ajánlása, miszerint jót tesz az egészségnek, kockázattal jár, mivel az alkohol hatása veszélyes.

Az alkohol és a társadalom

Ismert dolog, hogy az alkohol sokféle balesethez hozzájárul: közlekedési katasztrófák, családon belüli erőszak, gyilkosság, szexuális erőszak és más bűnügyi tettek. 2010-ben David Nutt tanár, a híres orvosi folyóirat, *The Lancet* publicistája azt írta, hogy Nagy-Britanniában az alkohol károsabb a heroinnál és kokainnál. A tanulmány a drog/toxin nem csak a használóra, hanem a környezetére is kifejtett hatásáról szólt (család, közösség, társadalom). A heroin, kokain és metamfetamin olyan drogok, amelyek hatása a legkárosabb az egyénre.⁸

Az alkohol ugyanakkor a megelőzhető elmebetegség fő oka. Ez azért jön létre, mert az alkohol könnyen átmegy a placentán és tönkreteszi a meg nem született gyermek agyfejlődésének folyamatát. A terhesség alatt sem beszélhetünk biztonságos alkoholfogyasztásról.⁹

Hat ok az önmegtartóztatásra

1. Az alkohol egy toxin, ami tönkreteszi a szervezetet.
2. Az alkohol függőséget okozhat.
3. Az alkohol egy rákkeltő szer.
4. Nem beszélhetünk egy biztonsági határról az alkoholfogyasztásban, amelyen belül maradvány elkerülhetjük annak mellékhatásait és ártalmas következményeit.
5. Bármely jó hatás a szív egészségére nézve (legfőként a szívkoszorúér-betegségek esetében) érvényét veszíti, az alkoholfogyasztáshoz társuló bizonyított kockázatok és ártalmak miatt.
6. Az alkoholfogyasztás következményei világviszonylatban egyre fokozódnak. Az Adventista Egyháznak lehetősége és felelőssége van abban, hogy neveljen, bátorítson, elősegítse az absztinenciát, és szerepet vállaljon az alkoholfogyasztás elleni harcban.

Változtatnunk kell az alkoholfogyasztással kapcsolatos álláspontunkon?

Az alkohol és a szív egészsége

Az utóbbi 30 évben az alkoholról elhíresztelték, hogy „egészséges a szívnek” és megvéd a szív-érrendszeri betegségektől. Sok cikket írtak erről a népszerű és a tudományos irodalomban.

Mindezek a tudományos kutatások utólagos vizsgálatokat tartalmaztak, ami „zavarkeltő” tényezőnek számít. A zavarkeltő tényezők, amelyek nagyon megnehezítik az információk eredményeinek értelmezését, hibás konklúziókra vezethetnek. Timothy Naimi és más kutatók arra jutottak 2005-ben, hogy az alkohol látszólagos szívvédő hatását hangsúlyozó következtetések nagyrészt, de lehet, hogy kizárólag ezeknek a zavarkeltő tényezőknek az eredménye.¹⁰ Más tanulmányok megállapították, hogy azok, akik nem isznak, ugyanakkor számos tanulmányba bevonták őket, több rizikótényezővel rendelkeztek a szívbetegségekre nézve, mivel kevésbé voltak műveltek, korlátolt hozzáférésük volt az orvosi ellátáshoz és biztosításokhoz és a legszegényebb társadalmi- gazdasági csoportokból származtak. A nem alkoholizálók csoportjából egyes személyek a tanulmány elvégzése előtt fogyasztottak alkoholt, de egészségügyi szempontok miatt abbahagyták.¹¹ Dr. Boris Hansel nemrég aláírt egy dokumentumot, amely hangsúlyozza, hogy a mérsékelt alkoholfogyasztás miatt a szívbetegségekben megmutatkozó pozitív eredmények valóságos magyarázata nem az alkohol mint védőtényező, hanem az egészséges életmód, amely magában foglalja a testmozgást és a diétát ezeknek az alkoholfogyasztóknak az esetében, azokkal szemben, akik nem fogyasztanak alkoholt, de nincs egy kiegyensúlyozott életvitelük.¹²

Végezetül, figyelembe véve az alkoholfogyasztás rizikóit az egészségre nézve, nem logikus, ha azt mondjuk, hogy jó a szívnek, főleg akkor, amikor bizonyított és biztos megelőzési módszerek vannak, mint a napi testmozgás és az egészséges táplálkozás.

Konklúziók

Néha arra törekszünk, hogy az alkohol veszélyeit felvázoló bizonyítékok tengerén egy-egy eltévedt bizonyítékot keressünk, ami az alkohol mellett szól. Isten megáldott minket egy olyan modellel, amely megvéd azoktól a problémáktól, amit az alkohol elkerülhetetlen módon okoz: az

információkon alapuló döntés, testmozgás, pihenés, egészséges étel, tiszta levegő, napfény, tiszta víz (külső és belső használata), Istenben való bizalom, szociális támogatás, és természetesen, mértékletesség, mely a meghatározás szerint bátorít, hogy mondjunk le teljesen a káros dolgokról, és használjuk bölcsen a jó és egészséges dolgokat. A mértékletesség, amelyet az Úr Jézus ereje révén tudunk megvalósítani, az alapja a Szentlélek jelenléte megtapasztalásának, amely áldást hoz az alkoholtól és káros hatásaitól mentes életünkbe.

Tehát akik nem isznak alkoholt, jobban tenék, ha fogyasztanak? A bizonyítékok alapján egyértelműen nem. Azoknak, akik alkoholt isznak, le kellene mondaniuk erről? Ugyanazokra a bizonyítékokra alapozva, bizonyára igen.

„Avagy nem tudjátok-e, hogy ... nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg: dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi” (1Kor 6:19-20). ■

1. www.who.int/substance_abuse/publications/global_alcohol_report/en
2. www.who.int/substance_abuse/publications/global_alcohol-report/msbgrupfiles.pdf
3. Ugyanott
4. Thomas Babor, *Alcohol: No Ordinary Commodity*, második kiadás (New York: Oxford Press, 2010), 70. old.
5. Richard K. Ries et al.: *Principles of Addiction Medicine*, negyedik kiadás (Philadelphia, Wolters Kluwer, 2009)
6. www.eurocare.org/library/latest_news/alcohol-and_cancer_the_forgotten_link
7. www.wcrf.org
8. David Nutt et al.: „Drug Harms in the UK. A Multi-criteria Analysis”, *The Lancet*, 2010. november 1.
9. *Alcohol: No Ordinary Commodity*, 1, 393. old.
10. Timothy S. Naimi et al.: „Cardiovascular Risk Factors and Confounders among Nondrinking and Moderate-Drinking U.S. Adults”, *American Journal of Preventive Medicine*, 28, 1. szám (2005), 369. old.
11. Kaye Middleton Fillmore et al.: „Moderate Alcohol Use and Reduced Mortality Risk: Systematic Error in Prospective Studies and New Hypotheses”, *Addiction Research and Theory*
12. Boris Hansel et al.: „Relationship Between Alcohol Intake, Health and Social Studies, and Cardiovascular Risk Factors in the Urban Paris-Ile-De-France Cohort”, *European Journal of Clinical Nutrition* 61:561–568. old.

Peter N. Landless, radiológus szívspecialista, a Generál Konferencia Egészségügyi Osztályának társigazgatója.

Az egynapos gyülekezet

Brazíliában 600-nál több megyében nincs adventista jelenlét. Az adventista gyülekezetek odaadásának köszönhetően azonban országszerte ez gyorsan változik. És az Egynapos Gyülekezet program ennek a változásnak az egyik tényezője.

A brazíliai adventista gyülekezetek különböző családokat támogatnak azért, hogy fehér területeken missziómunkát végezzenek és gyülekezeteket alapítsanak.

Montadast, ahol nincsenek adventisták, örökbe fogadta az Észak-Brazíl Unió Női Misszió Osztálya. Egy évvel ezelőtt, az osztály egy laikus párt, Patricio és Cristina Silva családját támogatta, hogy költözzenek Montadasba és lépjenek kapcsolatba az ottani emberekkel. A pár hamarosan rájött, hogy Montadasban senki sem hallott még a hetednapos adventistákról.

A Silva család kis ima-összejöveleteket szervezett és Bibliákat ajándékozott új barátaiknak. Az érdeklődés nőtt, és nyilvánvalóvá lett egy gyülekezet alapításának az igénye.

2011. augusztus 10-én a Maranatha Volunteers International építészeinek egy csoportja

felállította az imaház acél vázát. Egyháztagnok és a Női Misszió Osztály önkéntesei építették fel a falakat, a mennyezetet és még egy gyerekeknek való szobát is.

A montadasi új imaházat 2011. október 25-én szentelték fel. Már 53 tagja van, és további 50 személy kérte a keresztiséget.

– Jöjjenek vissza egy éven belül, buzdít a Silva család, és látni fogják, hogy a gyülekezet olyan gyorsan nő, hogy hamarosan két külön gyülekezetté válunk.

Az Egynapos Gyülekezet program a Hetednapos Adventista Egyház, a Támogatásért és Kezdeményezésért Egyesület (ASI) és a Maranatha Volunteers International közreműködésével jött létre. Ezt a programot Garwin McNeilus, egy minnesotai (AEÁ) adventista tag és üzletember dolgozta és fejlesztette ki. Az Egynapos Gyülekezet program célja imaházak építése a lehető leggyorsabban és jó minőségben a már kialakult csoportok számára, melyek még nem rendelkeznek gyülekezési hellyel. ■

Dick Duerksen,
a Maranatha Volunteers International
elnökének asszisztense

Kígyókról és szeráfokról

Kik voltak a szeráfok?

A héber *sārāph* (többes számban *serāphīm*) jelentése nem teljesen tisztázott. A legtöbb nyelvész szerint a *sārāph* igéből származik, aminek jelentése: *teljesen elégni*. Ha így lenne, akkor a *sārāph* főnév jelentése „az aki ég” lenne. Sokan úgy hiszik, hogy a fogalom egy kígyóhoz hasonló karikatúrát ír le, de ez korántsem megalapozott. Elemeznünk kell a bibliai anyagot és a fogalom jelentését.

1. Szeráfok és kígyók. Számos bibliai rész társítja a szeráfokat a kígyókkal. Az izraeliták pusztai lázadása nyomán Isten tüzes kígyókat (*serāphīm*) bocsátott a népre (4Móz 21:6). Miután a nép beismerte bűnét, Isten azt kérte Mózes-től, hogy csináljon egy tüzes kígyót és tűzze fel egy oszlopra (8. vers). Ebben az utolsó szövegben a *sārāph* szó az előbbi mondatra vonatkozik (tüzes kígyók, *serāphīm*). 5Móz 8:15 így írja le a pusztát: „a tüzes kígyóknak (*nāchās sārāph*, szó szerint a szeráf kígyó), skorpióknak és szomjú-ságnak nagy és rettenetes pusztáján”.

A kérdés a következő: mi a *sārāph* szó jelentése a következő versekben? Ezt a szót egy bizonyos kígyó megnevezésére használják. Az igei forma jelentése alapján a *sārāph* szó kígyót jelent, amelynek marása égető érzéssel és a bőr komoly gyulladással jár, és amely végez a megmárt személyvel, tehát egy mérges kígyóról van szó.

2. Serāphīm mint mennyei lények: Ésaías 6-ban a *sārāph* szó mennyei lényekre vonatkozik. Meg kellene jegyeznünk pár részletet. Elsősorban, a *kígyó* szót nem használják ebben a fejezetben. Másodsorban, a szót főnévként használják. Harmadsorban, ezen lények formája alapvetően emberi. A két szeráfnak arca, kezei és lábai voltak, tudtak énekelni és kommunikálni, vagyis értelmes lények voltak (2., 6-7. versek). Hat szárnyuk volt, és tudtak repülni, angyali lények voltak. Mi több, specifikus tevékenységük volt. Isten trónja „fölött” álltak, valószínű, hogy betakarták Őt, vagy körülötte álltak, mint őrség,

amely készen áll szolgálni Istent. Még specifikusabban, az ő dolguk volt dicsőíteni Istent és szolgálni Neki, a bűnösök nevében a mennyei templomban (3., 7. versek). Magatartásuk aláztos lelkületről és tiszteletről tesz tanúbizonyságot Isten jelenlétében.

Miért nevezik őket szeráfoknak? A *sārāph* ige kifejezheti a ragyogás gondolatát, sugallva, hogy a szeráfok tüzes megjelenésű, különleges fényességű angyali lények. Lehet, hogy ragyogásuk, a hat szárny és tiszteletteljes pozíciójuk Isten trónja előtt megkülönbözteti őket a keruboktól, akiket gyakran Isten trónjával azonosítanak.

3. Serāphīm és a démoni lények: Ésaías könyvének két részében is a szeráfok az ördöggel vannak asszociálva. Ez Izrael gyermekeinek pusztai tapasztalatához küld bennünket. A Bibliában a pusztai halál szimbóluma és az ördögök lakhelye. Az izraelitákról, akik Ésaías idejében segítséget kértek Egyiptom részéről, azt olvassuk, hogy a pusztán mentek át, „a nyomor és szorongatás földjén keresztül, ahonnan nőstény és hím oroszlán és viperák és szárnyas sárkányok [*sārāph mecōphēph*, szó szerint *repülő kígyók*] jönnek ki”. Ebben az esetben a szárnyas kígyó a démoni erőket képviselné (lásd: Ésa 30:7, ahol Egyiptomot Ráhákkal azonosítják, amely egy Isten által legyőzött szörny – Zsolt 89:10). Ésaías 14:29-ben a filiszteusoknak nem kellene örülniük, mivel még rosszabb dolgok következnek majd, egy „szárnyas sárkány” jön. A *sārāph* szó sem Ésa 30:6-ban, sem Ésa 14:29-ben nem vonatkoztatható a kígyóra. Mindkét esetben az ördög szimbólumaival van dolgunk, amely fenn tartja a történelemben beavatkozó démoni erőket. Ez azt sugallhatja, hogy Lucifer segítői közt elbukt szeráfok is vannak.

Gondoljunk arra a tiszteletteljes magatartásra és aláztatra, melyet a szeráfok tanúsítanak, akik dicsőséges lények ugyan, mégis elfedezik a testüket, mely által hirdetik, hogy egyedül a trónon ülő Isten dicséret. ■

Angel Manuel Rodríguez, jelenleg nyugalmazott lelkész, hosszú éveken át szolgált az egyházban, legutóbb mint a Generál Konferencia Bibliakutató Intézetének igazgatója.

John F. Huenergardt – Isten szolgálatában

John F. Huenergardt az első lelkész, aki román területen szolgált, majd pedig a Generál Konferenciánál dolgozott. Az ő élettapasztalata csodálatos példa arra, hogyan állhat egy ember Isten rendelkezésére.

John Huenergardt, bár német származású, Oroszországban született 1875. december 25-én. Alig 9 hónap múlva szülei emigráltak az AEÁ-ba, így első emlékei Kansasból valók, ahol szülei laktak. Conraditól értesülve a hármás anygali üzenetről, szülei elhatározták, hogy felkarolják az adventista hitet, ami lelkesítette őket, hogy hirdessék ezt az üzenetet felebarátaiknak is. Fiuk, John, Lincolnban járja ki a német adventista iskolát, ahol lelkésznek tanul. Az iskola elvégzése után, 1897-ben a Generál Konferencia Európába küldi. 1897 júniusában már Hamburgban van, ahol lelkesedéssel dolgozik két hónapon át. Augusztusban misszionáriusként Magyarországra küldik, mely akkor Erdélyt is magába foglalta, és Kolozsváron telepedett le.

Angol és német nyelvtudása nem sok hasznára vált ezen a területen, úgyhogy hozzáfogott a magyar nyelv tanulásához, és az ismert nehézségek ellenére, kilenc hónap alatt jól megtanulta ahhoz, hogy magyarul társalogjon, vagy épp prédikáljon. Így sajátította el a szerb és valószínűleg a román nyelvet is.

Különleges misszióelkülettel bírt, állandóan utazott, prédikált, könyveket árusított, cikkeket írt vagy gyülekezeti tevékenységeket szervezett. Magyarországra érkezve, már az első évben 50 új lelket keresztel meg.

Günter Gehann azt állítja, a szájhagyományra építve, hogy Budapesten a Tudományos Akadémia tagjává választják, az ott közölt teológiai tanulmányai révén, ami nem meglepő, hiszen speciális képességekkel, csodálatos kitartással és áldozatkészséggel rendelkezett.

1900-ban Friedensauban (Németország) felszentelik lelkésznek, 1907-ben a Magyar Egyházterület elnöke, majd 1912-ben a Magyar Unió elnöke lesz, amelyhez Magyarország, Bul-

gária, Románia és a volt Jugoszlávia területe tartozott. Egyben a Román Misszió elnöke is lesz. 1911-től a Galícia Missziót is koordinálja, amelynek része Bukovina, egy másik román terület.

1905-ben létrehozza Szerbiában az első adventista hívő csoportot. Lázár Ermic, egy szerb parasztember, a sajtóból megtudta, hogy Németországban vannak olyan keresztények, akik a szombatot ünneplik nyugalmnapként, és egy levelet küldött „azokhoz az emberekhez, akik megtartják a szombatot Hamburgban”. A levél Huenergardthoz jutott, aki megtudva, hogy van érdeklődés az igazság megismerésére, meglátogatta őket. Így alakult ki a későbbi gyülekezet magva.

1919-ben elhagyja Európát, és visszatér az Egyesült Államokba. Itt egy ideig a New Yorkban élő magyarokért dolgozik, és egy éven át a román gyülekezet lelkésze a Lake Union Egyházterület keretében, amely terület az etnikai csoportok sokszínűségéről volt ismert.

1925 és 1929 között kinevezik a Generál Konferencia Külmisziós Osztálya titkárának, ahol hasznosítani tudja gazdag missziótapasztalatát és idegen nyelvtudását.

1929-ben a Generál Konferencia ismét Európába küldi, hogy a Jugoszláv Unió tevékenységét koordinálja, ahol elnökként szolgál 1936-ig, amikor visszatér Amerikába. 1955-ben hal meg, hosszú szenvedés után, de mindvégig kapcsolatban áll a missziótevékenységgel. Élete végén a német gyülekezetek lelkészeként szolgál Lodi-ban és Los Angelesben, valamint a német nyelvű adventista folyóirat kiadójaként. ■

John Huenergardt (balra) és Constantin Tolici (jobbra)

Adrian Neagu, lelkész, Pitești

Merj különbözni!

Hurrá! Franciaországba megyünk a nagybácsihoz, mondta a két testvér, Hadassa és Tímea.

Ebben a hangulatban és örömujjongások közepeztette kezdődött el a 2011-es nyaralás. A nagybácsival való találkozás mindig is kellemes volt, és már nagyon várták. A hosszú út ellenére, amit kocsival tettek meg, a fáradtság és az unalom ellenére, mert órákig egy küsszéken kellett ülniük, a nagybácsi meglátogatásának gondolata komoly okot nyújtott arra, hogy eltűnjék ezeket az akadályokat.

Végül ... megérkeztek! A találkozás öröme még nagyobb volt és valóban szép, és a két testvér végre teljesedni látta vágyát. A séták, a játékok és az újonnan felfedezett helyek, mind a kislányok napi programja részei voltak, és mindez sok örömet hozott számukra.

Az újonnan felfedezett helyek között volt egy nagyon különleges hely is.

– Víz! Sok és nagy víz! kiáltotta hirtelen a kisebbik testvér.

– Óóceán! Anyuci, láttuk az óceánt. Jaj, milyen nagy, fűzte hozzá a nagyobbik testvér.

Így fedezték fel mindnyájan az óceánt. De nem láthattuk ezt a csodás vízmennyiséget anélkül, hogy ne fedeztük volna fel a dagályt. Ez mindnyájunkat ámulatra készítetett, kicsinytől nagyig.

A két kistestvér öröme és csodálkozása nem fejeződött be ezzel, mivel amikor az óceán vize fokozatosan visszahúzódott arról a szárazföld nyalábról, amit előzőleg betakart, a part hirtelen egy óriási homoktengerré vált, ahol tengeri csillagok ezrei ficáncoltak.

– Jaj, anyuci, mik ezek? – kérdezte csodálkozva Hadassa.

– Milyen szépek! – kiáltott fel Tímea.

– De még sosem láttam ilyesmit! – folytatta a csodálkozást a nagyobbik testvér.

Mialatt ők megpróbálták megérinteni és könnyedén kezükbe venni a csillagokat, hogy megcsodálhassák és fürkészően megvizsgálják ezen tengeri lények kicsiny és nagy formáit, ne-

kem eszembe jutott a Bruno Ferrero történetében szereplő kisfiú, akinek rendkívüli dolgot sikerült tennie merészségével. Ő is elcsodálkozott ezen a tengeri tájon, ahol az óceán vihara nyomán a partra kidobott tengeri csillagok ezrei ficáncoltak, lehúzta a cipőjét, és elkezdte összegyűjteni a tengeri csillagokat, majd visszadobta azokat az óceánba. Miközben a kisfiú ezt a műveletet ismételte többször is, egy férfi a korlárról odakiáltott és megkérdezte, hogy mit tesz. A kisfiú határozottan válaszolta, hogy szeretné megmenteni a tengeri csillagok életét. Akkor a férfi felkacagott és azt mondta, hogy sok ezer tengeri csillag létezik, és nem fogja tudni megmenteni az összeset. A kisfiú mosolygott, és miközben szaladt, hogy egy másik tengeri csillagot a tengerbe dobjon, azt mondta, hogy épp most mentette meg egy csillag életét. A férfi nem válaszolt, hanem lehúzta ő is a cipőjét, ő is gyűjteni kezdte a tengeri csillagokat és bedobta azokat az óceánba. Utána, mások is, akik a parton voltak, ugyanezt tették, amíg ezrek gyűltek össze, és így az összes tengeri csillagot megmentették.

Annak ellenére, hogy csak gyerek vagy, csodás dolgokat tehetsz bátorsággal és merészséggel által. Megváltoztathatjuk a dolgokat a jó irányban, úgy ahogy ez a kisfiú is tette, megmentve tengeri csillagok ezreinek életét. Legyen bátorságod a jó és szép dolgokhoz, még akkor is, ha összes barátodtól eltérően kell cselekedned. ■

Corina Sisu

Kiáltás az éjszakában

„Jövendölés Duma ellen: Seirből így kiáltanak hozzám: vigyázó! Meddig még az éjszaka, meddig még az éj?” (Ésa 21:11)

Ez nem egy retorikus kérdés, amit megszállottan, egy alaptalan jövőről való álmodozás nyomán költői szavakkal tesznek fel. Ez azok kérdése, akiket nem elégít ki a világ hamis csillogása, azoké, akik egy valóságos Isten ígéreteire alapozva, úgy gondolják, hogy eljön egy reggel, és ez hamarosan itt van. Ők azok, akikről Pál így ír: „Így azonban jobb után vágyódnak, tudniillik mennyei után, azért nem szégyenli őket az Isten, hogy Istenöknek neveztessek, mert készített nekik várost” (Zsid 11:16).

Minden egyes hiányosság, betegség, minden egyes szenvedés és temetés ezt az éjszakai kiáltást erősíti fel.

A Generál Konferencia utrechti ülészakán Dwight Nelson egy kisfiúról mesélt, akire a szülők rábízta a boltot záróráig. Amikor végül a régi falóra hangosan a várt órát ütötte, hirtelen az óra meghibásodott, és 24-nél jóval többet ütött. A kisfiú rájött, hogy valami nincs rendben. Kilépett az utcára és a járókelők felé kiáltotta: „Jó emberek, sosem volt ilyen késő!”

Nem gyermekek vagy régi órák félemlítik most meg az emberiséget, hanem felnőtt emberek, a különböző területek szakemberei.

Jelenleg sokfajta „őrálló” létezik, akik figyelemmel követik az emberiség sorsát. Egyesek az ózonréteg kilyukadását észlelik, mások a világ lakosságának növekedését vizsgálják az évi termeléshez és az altalaji tartalékokhoz viszonyítva. Kétségbeesett vészjelek vannak mindenfelé. Amiben egyetértenek, az a problémák súlyossága, de sajnós hiányzanak a megoldások. Csak azok ígérnek jobb időket, akik csúcspolitikai pozíciókra törtetnek a választási kampányok idején. De miután elfoglalják hatalmi helyüket, az ígéretek virágai teljesen elhervadnak, és az élet ugyanabban a mederben folyik tovább.

Hilmar Kopper német pénzügyi szakértővel készített interjújában, a Der Spiegel folyóirat riportere csendesesen ezt mondta: „A pénzügyi világban nem hálnak meg az emberek”. A szakértő válasza gyors volt: „Azonban az értékek igen, a

szó minden értelmében”. Ezen nem csak a pénzügyi értékek „halálát” értette, hanem ami még szomorúbb, az erkölcsi értékek halálát: becsületesség, korrektség, együttérzés, bizalom, életöröm.

1947 óta Chicagóban létezik egy jelképes falóra, amelyet a Chicagói Egyetem Atomkutatói Közlönyének igazgatói irányítanak. Amikor úgy látják, hogy a világ közelebb került egy globális válsághoz, az óra mutatóit fokozatosan a 24-es felé közelítik. Az óra utolsó beállítása 2012. január 10-én volt, és jelenleg 23:55-öt mutat.

A legmegfelelőbb történelmi idő és hely kapcsán Edward Gibbon, a híres történész *A Római Birodalom hanyatlása és bukása* című könyv szerzője, ezt mondta: „Ha valakinek meg kellene állapítania azt a történelmi időszakot, amikor az emberiség feltételei a legjobbak és a legvirágzóbbak voltak, bizonyára a Domitianus halála és Commodus hatalomra jutása közötti időt jelölné meg”. A II. századról, virágzó korszakról van szó, melyben öt jó király biztosította Nyugat-Európában a békét és a stabilitást, amit Gibbon szerint az emberiség sosem fog még egyszer meg tapasztalni. Ha Gibbonnak igaza lenne, akkor ez azt jelenti, hogy még arra sincs semmilyen esélyünk, hogy annak a boldogságnak és békének örvendjünk, amit a Római Birodalom nyújtott a II. században. Természetesen a történész a fehér és szabad ember szempontjából gondolkodott, aki az akkori idők elitjéhez tartozott volna.

Nekünk, adventisták számára éppen a világ aggasztó és félelemkeltő éjszakai sötétsége és az éjszakában felhangzó kiáltások jelzik az időt a jövendölések csalthatatlan óráján, mely azt mutatja, hogy hamarosan ELJÖN A REGGEL! ■

Emilian Niculescu nyugdíjas lelkész és Sepsiszentgyörgyön él. Szolgálatára idején többek között a Román Unió titkára és a Dél-Erdélyi Egyházterület elnöke volt.

A Reménység megváltoztatja az életedet!

**Összezavarodott és elidegenedett világunkban
bemutatjuk a menny szeretetének üzenetét.**

Közvetlen, optimista hangulatú műsorainkon keresztül és az emberek iránti szeretetből támogatjuk mindazokat, akiknek bizakodásra van szükségük, de azokat is, akik megtalálták és másokkal is megosztanák reménységüket.

A **Reménység TV** és **Reménység Hangja Rádió** nap mint nap bemutatja, mit jelent lelkesedni az életért és Istenért. Az éter hullámain keresztül nézőink és hallgatóink befogadnak otthonukba, ahova talán még egyetlen misszionárius sem lépett be.

Üzenetünk megérinti a szíveket, megváltoztatja az emberek életét.

1 év = 525.600 perc

Az Adventista Médiaközpont 1 percnyi működése = 10 lej

Segíts folytatni a munkát! Légy a Reménység misszionáriusa!

AZ ADVENTISTA MÉDIAKÖZPONT TÁMOGATÓINAK EGYESÜLETE

Címünk: Str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38-38A, loc. Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190

Egyedi regisztrációs kód: 9853800

Bankszámlaszámaink:

euróban: RO 33 BRDE 445 SV 80558964450, BRD Agenția Jolie Ville

dollárban: RO 02 BRDE 445 SV 80558614450, BRD Agenția Jolie Ville

lejben: RO 06 BRDE 445 SV 80558534450, BRD Agenția Jolie Ville

SWIFT CODE: BRDEROBU Banca Română de Dezvoltare

